

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 175

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

55 tomas
2012 m. liepos 5 d.

Turinys

II Įstatymo galios neturintys teisės aktai

TARPTAUTINIAI SUSITARIMAI

2012/357/ES:

- ★ 2012 m. birželio 15 d. AKR ir ES ministrų tarybos sprendimas Nr. 2/2012 dėl statuso suteikimo Pietų Sudano Respublikai Partnerystės susitarimo tarp Afrikos, Karibų jūros bei Ramiojo vandenyno grupės valstybių ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių atžvilgiu 1

REGLAMENTAI

- ★ 2012 m. birželio 7 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 587/2012, kuriuo uždraudžiama su Portugalijos vėliava plaukiojantiems laivams žvejoti atlantinius marlinus Atlanto vandenyne 3
- ★ 2012 m. liepos 3 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 588/2012, kuriuo į saugomų kilmės vietos nuorodų ir saugomų geografinių nuorodų registrą įtraukiamas pavadinimas „Kaločiai fűszerpaprika-őrlemény“ (SKVN) 5
- ★ 2012 m. liepos 4 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 589/2012, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką patvirtinama veiklioji medžiaga fluksapiroksadas ir iš dalies keičiamas Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 priedas ⁽¹⁾ 7

2012 m. liepos 4 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 590/2012, kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti 11

Kaina: 3 EUR

(Tęsinys antrajame viršelyje)

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

2012 m. liepos 4 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 591/2012, kuriuo iš dalies keičiamos įgyvendinimo reglamente (ES) Nr. 971/2011 nustatytos kai kurių cukraus sektoriaus produktų tipinės kainos ir papildomi importo muitai 2011–2012 prekybos metais	13
--	----

SPRENDIMAI

2012/358/ES:

★ 2012 m. liepos 3 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas, kuriuo nustatomas Sąjungos finansinis įnašas išlaidoms, patirtoms taikant skubias kovos su paukščių gripu priemones 2010 m. lapkričio mėn. Vokietijoje, atlyginti (<i>pranešta dokumentu Nr. C(2012) 4359</i>)	15
---	----

2012/359/ES:

★ 2012 m. birželio 28 d. Europos centrinio banko sprendimas, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas ECB/2011/25 dėl papildomų laikinų priemonių, susijusių su Eurosistemos refinansavimo operacijomis ir įkaito tinkamumu (<i>ECB/2012/11</i>)	17
---	----

III Kiti aktai

EUROPOS EKONOMINĖ ERDVĖ

205/2011/COL:

★ 2011 m. birželio 29 d. ELPA priežiūros institucijos sprendimas Nr. 205/11/COL dėl papildomo susitarimo dėl <i>Hurtigruten</i> paslaugos (<i>Norvegija</i>)	19
--	----

II

(Įstatymo galios neturintys teisės aktai)

TARPTAUTINIAI SUSITARIMAI

AKR IR ES MINISTRŲ TARYBOS SPRENDIMAS Nr. 2/2012

2012 m. birželio 15 d.

dėl statuso suteikimo Pietų Sudano Respublikai Partnerystės susitarimo tarp Afrikos, Karibų jūros bei Ramiojo vandenyno grupės valstybių ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių atžvilgiu

(2012/357/ES)

AKR IR ES MINISTRŲ TARYBA,

atsižvelgdama į 2000 m. birželio 23 d. Kotonu pasirašytą⁽¹⁾, 2005 m. birželio 25 d. Liuksemburge pirmą kartą iš dalies pakeistą⁽²⁾ ir 2010 m. birželio 22 d. Uagadugu antrą kartą iš dalies pakeistą⁽³⁾ Partnerystės susitarimą tarp Afrikos, Karibų jūros bei Ramiojo vandenyno grupės valstybių ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių (toliau – AKR ir ES partnerystės susitarimas), ypač į jo 94 straipsnį,

atsižvelgdama į 2005 m. kovo 8 d. AKR ir ES Ministrų Tarybos sprendimą Nr. 1/2005 dėl AKR ir ES Ministrų Tarybos darbo tvarkos taisyklių priėmimo⁽⁴⁾, ypač į jo 8 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

- (1) AKR ir ES partnerystės susitarimo antrą kartą atlikti pakeitimai laikinai galioja nuo 2010 m. spalio 31 d.;
- (2) AKR ir ES partnerystės susitarimo 94 straipsnyje nustatyta, kad valstybės prašymas dėl prisijungimo prie susitarimo turi būti pateiktas Ministrų tarybai ir jos patvirtintas;

⁽¹⁾ OL L 317, 2000 12 15, p. 3.

⁽²⁾ Susitarimas, iš dalies keičiantis 2000 m. birželio 23 d. Kotonu pasirašytą Afrikos, Karibų jūros bei Ramiojo vandenyno grupės valstybių ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių partnerystės susitarimą (OL L 209, 2005 8 11, p. 27).

⁽³⁾ Susitarimas, kuriuo antrą kartą iš dalies keičiamas 2000 m. birželio 23 d. Kotonu pasirašytas ir 2005 m. birželio 25 d. Liuksemburge pirmą kartą iš dalies pakeistas Afrikos, Karibų jūros bei Ramiojo vandenyno grupės valstybių ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių partnerystės susitarimas (OL L 287, 2010 11 4, p. 3).

⁽⁴⁾ OL L 95, 2005 4 14, p. 44.

- (3) 2012 m. kovo 20 d. Pietų Sudano Respublika pateikė prašymą dėl prisijungimo prie Susitarimo pagal AKR ir ES partnerystės susitarimo 94 straipsnį ir prašymą dėl stebėtojo statuso suteikimo iki prisijungimo proceso pabaigos, kad ji galėtų dalyvauti Kotonu susitarimu įsteigtų jungtinių institucijų veikloje;

- (4) stebėtojo statusas turėtų galioti iki 2012 m. lapkričio 20 d. Pietų Sudanas ne vėliau kaip iki tos datos turėtų deponuoti prisijungimo aktą AKR ir ES partnerystės susitarimo depozitarams – Europos Sąjungos Tarybos generaliniam sekretoriatui ir AKR valstybių sekretoriatui,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Prašymų dėl prisijungimo prie Susitarimo ir stebėtojo statuso suteikimo patenkinimas

Pietų Sudano Respublikos prašymas leisti prisijungti prie 2000 m. birželio 23 d. Kotonu pasirašyto, 2005 m. birželio 25 d. Liuksemburge pirmą kartą iš dalies pakeisto ir 2010 m. birželio 22 d. Uagadugu antrą kartą iš dalies pakeisto Partnerystės susitarimo tarp Afrikos, Karibų jūros bei Ramiojo vandenyno grupės valstybių ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių patenkinamas.

AKR ir ES partnerystės susitarimo atžvilgiu Pietų Sudanui suteikiamas stebėtojo statusas iki 2012 m. lapkričio 20 d.

Pietų Sudanas ne vėliau kaip iki tos datos deponuoja prisijungimo aktą AKR ir ES partnerystės susitarimo depozitarams – Europos Sąjungos Tarybos generaliniam sekretoriatui ir AKR valstybių sekretoriatui.

2 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo priėmimo.

Priimta Port Viloje 2012 m. birželio 15 d.

AKR ir ES Ministrų Tarybos vardu

Pirmininkas

A. BAPTISTE

REGLAMENTAI

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 587/2012

2012 m. birželio 7 d.

kuriuo uždraudžiama su Portugalijos vėliava plaukiojantiems laivams žvejoti atlantinius marlinus Atlanto vandenyne

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2009 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1224/2009, nustatantį Bendrijos kontrolės sistemą, kuria užtikrinamas bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių laikymasis ⁽¹⁾, ypač į jo 36 straipsnio 2 dalį,

kadangi:

- (1) 2012 m. sausio 17 d. Tarybos reglamente (ES) Nr. 44/2012, kuriuo nustatomos 2012 m. tam tikrų žuvų išteklių ir žuvų išteklių grupių, dėl kurių vedamos tarptautinės derybos ar kuriems taikomi tarptautiniai susitarimai, žvejybos galimybės, taikomos ES vandenyse ir ES laivams tam tikruose ne ES vandenyse ⁽²⁾, nustatytos kvotos 2012 metams;
- (2) remiantis Komisijai pateikta informacija, žvejojami šio reglamento priede nurodytų išteklių žuvis, laivai, kurie plaukioja su tame priede nurodytos valstybės narės vėliava arba yra toje valstybėje narėje registruoti, išnaudojo 2012 metams skirtą kvotą;
- (3) todėl būtina uždrausti tų išteklių žuvų žvejybos veiklą,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Kvotos išnaudojimas

Šio reglamento priede nurodytai valstybei narei 2012 metams skirta tame priede nurodytų išteklių žvejybos kvota laikoma išnaudota nuo tame priede nustatytos dienos.

2 straipsnis

Draudimas

Nuo šio reglamento priede nustatytos dienos laivams, kurie plaukioja su tame priede nurodytos valstybės narės vėliava arba yra toje valstybėje narėje registruoti, uždraudžiama tame priede nurodytų išteklių žuvų žvejybos veikla. Visų pirma draudžiama laivuose laikyti, perkelti, perkrauti arba iškrauti tokių laivų po nurodytos dienos sužvejotas minėtų išteklių žuvis.

3 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2012 m. birželio 7 d.

Komisijos vardu
Pirmininko pavedimu

Lowri EVANS

Jūrų reikalų ir žuvininkystės generalinė direktorė

⁽¹⁾ OL L 343, 2009 12 22, p. 1.

⁽²⁾ OL L 25, 2012 1 27, p. 55.

PRIEDAS

Nr.	5/T&Q
Valstybė narė	Portugalija
Ištekliai	BUM/ATLANT
Rūšis	Atlantinis marlinas (<i>Makaira nigricans</i>)
Zona	Atlanto vandenynas
Data	2012 m. gegužės 13 d.

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 588/2012

2012 m. liepos 3 d.

kuriuo į saugomų kilmės vietos nuorodų ir saugomų geografinių nuorodų registrą įtraukiamas pavadinimas „Kalocsai fűszerpaprika-őrlemény“ (SKVN)]

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2006 m. kovo 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 510/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos ⁽¹⁾, ypač į jo 7 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą,

kadangi:

- (1) remiantis Reglamento (EB) Nr. 510/2006 6 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą ir taikant 17 straipsnio 2 dalį, Vengrijos paraiška įregistruoti pavadinimą „Kalocsai fűszerpaprika-őrlemény“ paskelbta *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽²⁾;

- (2) prieštaravimo pareiškimų pagal Reglamento (EB) Nr. 510/2006 7 straipsnį Komisija negavo, todėl šis pavadinimas turi būti įregistruotas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Šio reglamento priede nurodytas pavadinimas įregistruojamas.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2012 m. liepos 3 d.

Komisijos vardu
Pirmininko pavedimu
Dacian CIOLOȘ
Komisijos narys

⁽¹⁾ OL L 93, 2006 3 31, p. 12.

⁽²⁾ OL C 303, 2011 10 14, p. 16.

PRIEDAS

Sutarties I priede išvardyti žmonėms vartoti skirti žemės ūkio produktai:

1.8 klasė. Kiti Sutarties I priede išvardyti produktai (prieskoniai ir kt.)

VENGRIJA

Kalocsai fűszerpaprika-őrlemény (SKVN)

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 589/2012

2012 m. liepos 4 d.

kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką patvirtinama veiklioji medžiaga fluksapiroksadas ir iš dalies keičiamas Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 priedas

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ir panaikinantį Tarybos direktyvas 79/117/EEB ir 91/414/EEB ⁽¹⁾, ypač į jo 13 straipsnio 2 dalį ir 78 straipsnio 2 dalį,

kadangi:

- (1) pagal Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 80 straipsnio 1 dalies a punktą Komisijos direktyva 91/414/EEB ⁽²⁾ turi būti taikoma veikliųjų medžiagų, dėl kurių sprendimas buvo priimtas pagal šios direktyvos 6 straipsnio 3 dalį iki 2011 m. birželio 14 d., patvirtinimo tvarkai ir sąlygoms. Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 80 straipsnio 1 dalies a punkto sąlygos fluksapiroksadui įgyvendintos Komisijos sprendimu 2010/672/ES ⁽³⁾;
- (2) pagal Direktyvos 91/414/EEB 6 straipsnio 2 dalį 2009 m. gruodžio 11 d. Jungtinė Karalystė gavo BASF SE paraišką įtraukti veikliąją medžiagą fluksapiroksadą į Direktyvos 91/414/EEB I priedą. Sprendimu 2010/672/ES patvirtinta, kad dokumentų rinkinys buvo išsamus ir parengtas taip, kad jį galima laikyti iš esmės atitinkančiu Direktyvos 91/414/EEB II ir III prieduose išdėstytais duomenų ir informacijos reikalavimus;
- (3) šios veikliosios medžiagos poveikis žmonių ir gyvūnų sveikatai ir aplinkai pareiškėjo pasiūlytais naudojimo atvejais buvo įvertintas pagal Direktyvos 91/414/EEB 6 straipsnio 2 ir 4 dalių nuostatas. Paskirta ataskaitą rengianti valstybė narė vertinimo ataskaitos projektą pateikė 2011 m. sausio 11 d.;
- (4) valstybės narės ir Europos maisto saugos tarnyba (toliau – Tarnyba) kartu peržiūrėjo vertinimo ataskaitos projektą. 2011 m. gruodžio 16 d. Tarnyba pateikė Komisijai bendros peržiūros išvadas dėl veikliosios medžiagos pesticido fluksapiroksado keliamos rizikos vertinimo ⁽⁴⁾.

Vertinimo ataskaitos projektą valstybės narės ir Komisija persvarstė Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatiniame komitete ir 2012 m. birželio 1 d. pateikė kaip Komisijos fluksapiroksado peržiūros ataskaitą;

- (5) atlikus įvairiapusių tyrimus nustatyta, kad augalų apsaugos produktai, kurių sudėtyje yra fluksapiroksado, gali būti laikomi iš esmės atitinkančiais Direktyvos 91/414/EEB 5 straipsnio 1 dalies a ir b punktų ir 5 straipsnio 3 dalies reikalavimus, visų pirma toms naudojimo paskirtims, kurios buvo išnagrinėtos ir išsamiai aprašytos Komisijos peržiūros ataskaitoje. Todėl tikslinga patvirtinti fluksapiroksadą;
- (6) nepažeidžiant Reglamente (EB) Nr. 1107/2009 nustatytų įpareigojimų, atsiradusių patvirtinus medžiagą, atsižvelgiant į tam tikrą padėtį, susidariusią dėl perėjimo nuo Direktyvos 91/414/EEB prie Reglamento (EB) Nr. 1107/2009, turėtų būti taikomos toliau pateikiamos nuostatos. Valstybėms narėms turėtų būti suteiktas šešių mėnesių laikotarpis po medžiagos patvirtinimo, per kurį jos peržiūrėtų augalų apsaugos produktų, kurių sudėtyje yra fluksapiroksado, registraciją. Valstybės narės turėtų atitinkamai pataisyti, pakeisti arba panaikinti registraciją. Nukrypstant nuo to termino, turėtų būti nustatytas ilgesnis laikotarpis, per kurį, kaip nustatyta Direktyvoje 91/414/EEB ir taikant vienodus principus, turėtų būti pateiktas ir įvertintas III priede nustatytas atnaujintas išsamus kiekvieno augalų apsaugos produkto dokumentų rinkinys, parengtas pagal kiekvieną naudojimo paskirtį;
- (7) patirtis, įgyta į Direktyvos 91/414/EEB I priedą įtraukiant veikliąsias medžiagas, įvertintas remiantis 1992 m. gruodžio 11 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 3600/92, nustatančio išsamias darbų programos, minėtos Tarybos direktyvos 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką 8 straipsnio 2 dalyje, pirmojo etapo įgyvendinimo taisykles ⁽⁵⁾, nuostatomis, rodo, kad gali kilti sunkumų išaiškinant galiojančios registracijos turėtojų pareigas, susijusias su galimybe naudotis duomenimis. Todėl, siekiant išvengti tolesnių sunkumų, būtina aiškiau apibrėžti valstybių narių pareigas, visų pirma pareigą patikrinti, ar registracijos turėtojas gali naudotis šios direktyvos II priedo reikalavimus atitinkančiu dokumentų rinkiniu. Tačiau, jas aiškiau apibrėžus, valstybėms narėms ar registracijos turėtojams naujų įpareigojimų,

⁽¹⁾ OL L 309, 2009 11 24, p. 1.⁽²⁾ OL L 230, 1991 8 19, p. 1.⁽³⁾ OL L 290, 2010 11 6, p. 51.⁽⁴⁾ EMST leidinys (2012 m.), 10(1): 2522. Galima rasti internete adresu www.efsa.europa.eu.⁽⁵⁾ OL L 366, 1992 12 15, p. 10.

palyginti su nustatytaisiais iki šiol priimtomis direktyvomis, kuriomis iš dalies keičiamas minėtos direktyvos I priedas, arba reglamentais, kuriais patvirtinamos veikliosios medžiagos, neatsirastų;

- (8) pagal Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 13 straipsnio 4 dalį 2011 m. gegužės 25 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011, kuriuo dėl patvirtintų veikliųjų medžiagų sąrašo įgyvendinamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2009⁽¹⁾, priedas turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (9) šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ;

1 straipsnis

Veikliosios medžiagos patvirtinimas

I priede nurodyta veiklioji medžiaga fluksapiroksadas patvirtinama pagal šiame priede nustatytas sąlygas.

2 straipsnis

Pakartotinis augalų apsaugos produktų vertinimas

1. Vadovaudamasi Reglamentu (EB) Nr. 1107/2009 valstybės narės prireikus iki 2013 m. birželio 30 d. iš dalies keičia arba panaikina galiojančią augalų apsaugos produktą, kurių sudėtyje yra veikliosios medžiagos fluksapiroksado, registraciją.

Iki tos datos jos pirmiausia patikrina, ar laikomasi šio reglamento I priede nustatytų sąlygų, išskyrus to priedo konkrečių nuostatų skiltyje nustatytas sąlygas, ir ar registracijos turėtojas turi dokumentų rinkinį, atitinkantį Direktyvos 91/414/EEB II priedo reikalavimus, arba gali juo naudotis vadovaudamasis tos direktyvos 13 straipsnio 1–4 dalyse ir Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 62 straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. Nukrypdomos nuo 1 dalies nuostatų valstybės narės iš naujo įvertina kiekvieną registruotą augalų apsaugos produktą,

kurio sudėtyje fluksapiroksadas yra vienintelė veiklioji medžiaga arba viena iš keleto veikliųjų medžiagų, kurios visos įtrauktos į įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 priedą ne vėliau kaip iki 2012 m. gruodžio 31 d., pagal vienodus principus, numatytus Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 29 straipsnio 6 dalyje, vadovaudamasi Direktyvos 91/414/EEB III priedo reikalavimus atitinkančiu dokumentų rinkiniu ir atsižvelgdamos į šio reglamento I priedo konkrečių nuostatų skiltį. Remdamosi tuo vertinimu valstybės narės nustato, ar produktas atitinka Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 29 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas.

Nustačiusios, ar produktas atitinka minėtas sąlygas, valstybės narės:

- a) jei būtina, iš dalies pakeičia arba panaikina produkto, kurio sudėtyje fluksapiroksadas yra vienintelė veiklioji medžiaga, registraciją ne vėliau kaip iki 2014 m. birželio 30 d. arba
- b) jei būtina, iš dalies pakeičia arba panaikina produkto, kurio sudėtyje fluksapiroksadas yra viena iš kelių veikliųjų medžiagų, registraciją iki 2014 m. birželio 30 d. arba iki tokiam pakeitimui ar panaikinimui skirtos dienos, nustatytos atitinkamu teisės aktu ar aktais, kuriais atitinkama medžiaga ar medžiagos buvo įtrauktos į Direktyvos 91/414/EEB I priedą arba patvirtintos, pasirinkdamos vėliausią datą.

3 straipsnis

Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 pakeitimai

Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 priedas iš dalies keičiamas pagal šio reglamento II priedą.

4 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymo data

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2013 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2012 m. liepos 4 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ OL L 153, 2011 6 11, p. 1.

I PRIEDAS

Įprastas pavadinimas, identifikavimo numeriai	IUPAC pavadinimas	Grynumas ⁽¹⁾	Patvirtinimo data	Patvirtinimo galiojimo pabaiga	Konkrečios nuostatos
Fluksapiroksadas CAS Nr. 907204-31-3 CIPAC Nr. 828	3-(difluormetil)-1-metil-N-(3',4',5'-trifluorbifenil-2-il) pirazol-4-karboksamidas)	≥ 950 g/kg Priemaiša toluenas techninėje medžiagoje neturi viršyti 1 g/kg	2013 m. sausio 1 d.	2022 m. gruodžio 31 d.	Kad būtų įgyvendinti Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 29 straipsnio 6 dalyje nurodyti vienodi principai, atsižvelgiama į fluksapiroksado peržiūros ataskaitos, kurią Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas baigė rengti 2012 m. birželio 1 d., išvadas, ypač į jos I ir II priedėlius. Atlikdamos šį bendrą vertinimą, valstybės narės turi ypatingą dėmesį skirti požeminiam vandeniui kylančiai rizikai, kai veiklioji medžiaga naudojama esant pažeidžiamoms dirvožemio ir (arba) klimato sąlygoms. Prireikus naudojimo sąlygose turėtų būti numatytos rizikos mažinimo priemonės. Šiame įrašė nurodytas grynumas grindžiamas eksperimentine gamykloje vykdoma gamyba. Pagal Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 38 straipsnį ataskaitą rengianti valstybė narė informuoja Komisiją apie komerciniais tikslais pagamintos techninės medžiagos specifikaciją.

⁽¹⁾ Išsamesnė informacija apie veikliosios medžiagos tapatybę ir specifikaciją pateikta peržiūros ataskaitoje.

II PRIEDAS

Igyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 priedo B dalis papildoma šiuo įrašu:

Numeris	Įprastas pavadinimas, identifikavimo numeriai	IUPAC pavadinimas	Grynumas (*)	Patvirtinimo data	Patvirtinimo galiojimo pabaiga	Konkrečios nuostatos
„24	Fluksapiroksadas CAS Nr. 907204-31-3 CIPAC Nr. 828	3-(difluormetil)-1-metil-N-(3',4',5'-trifluorbifenil-2-il)pirazol-4-karboksamidas)	≥ 950 g/kg Priemaiša toluenas techninėje medžiagoje neturi viršyti 1 g/kg	2013 m. sausio 1 d.	2022 m. gruodžio 31 d.	Kad būtų įgyvendinti Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 29 straipsnio 6 dalyje nurodyti vienodi principai, atsižvelgiama į fluksapiroksado peržiūros ataskaitos, kurią Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas baigė rengti 2012 m. birželio 1 d., išvadas, ypač į jos I ir II priedėlius. Atlikdamos šį bendrą vertinimą, valstybės narės turi ypatingą dėmesį skirti požeminiam vandeniui kylančiai rizikai, kai veiklioji medžiaga naudojama esant pažeidžiamoms dirvožemio ir (arba) klimato sąlygoms. Prireikus naudojimo sąlygose turėtų būti numatytos rizikos mažinimo priemonės. Šiame įrašė nurodytas grynumas grindžiamas eksperimentine gamykloje vykdoma gamyba. Pagal Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 38 straipsnį ataskaitą rengianti valstybė narė informuoja Komisiją apie komerciniais tikslais pagamintos techninės medžiagos specifikaciją.“

(*) Išsamesnė informacija apie veikliosios medžiagos tapatybę ir specifikaciją pateikta peržiūros ataskaitoje.

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 590/2012

2012 m. liepos 4 d.

kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendrą bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentą) ⁽¹⁾,atsižvelgdama į 2011 m. birželio 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 543/2011, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 taikymo vaisių bei daržovių ir perdirbtų vaisių bei daržovių sektoriuose taisyklės ⁽²⁾, ypač į jo 136 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 543/2011, atsižvelgiant į daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde rezultatus, nustatomi kriterijai, pagal kuriuos

Komisija nustato standartinės importo iš trečiųjų šalių vertes produktams ir laikotarpiams, nurodytiems jo XVI priedo A dalyje;

- (2) remiantis Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnio 1 dalimi, standartinė importo vertė apskaičiuojama kiekvieną darbo dieną atsižvelgiant į kintančius kasdienius duomenis. Todėl šis reglamentas turėtų įsigalioti jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnyje minimos standartinės importo vertės yra nustatytos šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2012 m. liepos 4 d.

Komisijos vardu
Pirmininko pavedimu

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

⁽¹⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 157, 2011 6 15, p. 1.

PRIEDAS

Standartinės importo vertės, skirtos kai kurių vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti

(EUR/100 kg)

KN kodas	Trečiosios šalies kodas ⁽¹⁾	Standartinė importo vertė
0702 00 00	TR	50,2
	ZZ	50,2
0707 00 05	TR	103,7
	ZZ	103,7
0709 93 10	TR	119,0
	ZZ	119,0
0805 50 10	AR	63,5
	TR	54,0
	UY	93,7
	ZA	93,8
	ZZ	76,3
0808 10 80	AR	205,4
	BR	81,6
	CL	105,8
	CN	100,6
	NZ	131,5
	US	177,2
	UY	58,9
	ZA	106,0
	ZZ	120,9
0808 30 90	AR	173,5
	CL	108,9
	CN	83,4
	NZ	207,2
	ZA	112,5
0809 10 00	TR	187,1
	ZZ	187,1
0809 29 00	TR	328,9
	ZZ	328,9
0809 30	TR	214,9
	ZZ	214,9

⁽¹⁾ Šalių nomenklatūra nustatyta Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1833/2006 (OL L 354, 2006 12 14, p. 19). Kodas „ZZ“ atitinka „kitas šalis“.

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 591/2012

2012 m. liepos 4 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamente (ES) Nr. 971/2011 nustatytos kai kurių cukraus sektoriaus produktų tipinės kainos ir papildomi importo muitai 2011–2012 prekybos metais

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendrą bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentą) ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į 2006 m. birželio 30 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 951/2006, nustatantį išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 318/2006 įgyvendinimo taisykles dėl prekybos su trečiosiomis šalimis cukraus sektoriuje ⁽²⁾, ypač į jo 36 straipsnio 2 dalies antros pastraipos antrąjį sakinį,

kadangi:

- (1) tipinės kainos ir papildomų importo muitų dydžiai, taikytini baltajam cukrui, žaliaviniam cukrui ir kai kuriems sirupams 2011–2012 prekybos metams buvo nustatyti Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) Nr. 971/2011 ⁽³⁾. Šios kainos ir muitų dydžiai buvo paskutinį kartą pakeisti Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) Nr. 574/2012 ⁽⁴⁾;

- (2) šiuo metu Komisijos turimi duomenys rodo, kad reikia iš dalies pakeisti minėtus dydžius pagal Reglamentą (EB) Nr. 951/2006 36 straipsnį;

- (3) siekiant užtikrinti, kad ši priemonė būtų taikoma kuo greičiau po atnaujintų duomenų pateikimo, šis reglamentas turėtų įsigalioti jo paskelbimo dieną,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 951/2006 36 straipsnyje išvardytiems produktams taikomos tipinės kainos ir papildomi importo muitai 2011–2012 prekybos metams, numatyti Įgyvendinimo reglamente (ES) Nr. 971/2011, yra iš dalies pakeičiami ir nurodomi šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2012 m. liepos 4 d.

*Komisijos vardu
Pirmininko pavedimu*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

⁽¹⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 178, 2006 7 1, p. 24.

⁽³⁾ OL L 254, 2011 9 30, p. 12.

⁽⁴⁾ OL L 169, 2012 6 29, p. 55.

PRIEDAS

Iš dalies pakeisti baltojo cukraus, žaliavinio cukraus ir produktų, kurių KN kodas yra 1702 90 95, tipinių kainų ir papildomų importo muitų dydžiai, taikomi nuo 2012 m. liepos 5 d.

(EUR)

KN kodas	Tipinė kaina už 100 kg neto atitinkamo produkto	Papildomas muitas už 100 kg neto atitinkamo produkto
1701 12 10 ⁽¹⁾	39,85	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	39,85	2,65
1701 13 10 ⁽¹⁾	39,85	0,00
1701 13 90 ⁽¹⁾	39,85	2,95
1701 14 10 ⁽¹⁾	39,85	0,00
1701 14 90 ⁽¹⁾	39,85	2,95
1701 91 00 ⁽²⁾	50,39	2,35
1701 99 10 ⁽²⁾	50,39	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	50,39	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,50	0,22

⁽¹⁾ Nustatoma už standartinę kokybę, kaip ji apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 IV priedo III dalyje.

⁽²⁾ Nustatoma už standartinę kokybę, kaip ji apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 IV priedo II dalyje.

⁽³⁾ Nustatoma už kiekvieną proc. sacharozės kiekio.

SPRENDIMAI

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS

2012 m. liepos 3 d.

kuriuo nustatomas Sąjungos finansinis įnašas išlaidoms, patirtoms taikant skubias kovos su paukščių gripu priemones 2010 m. lapkričio mėn. Vokietijoje, atlyginti

(pranešta dokumentu Nr. C(2012) 4359)

(Tekstas autentiškas tik vokiečių kalba)

(2012/358/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2009 m. gegužės 25 d. Tarybos sprendimą 2009/470/EB dėl išlaidų veterinarijos srityje⁽¹⁾, ypač į jo 4 straipsnį,

kadangi:

- (1) pagal Finansinio reglamento 75 straipsnį ir Įgyvendinimo taisyklių 90 straipsnio 1 dalį išpareigojimai dėl išlaidų iš Sąjungos biudžeto yra grindžiami ankstesniu institucijos arba kitų institucijų, kurioms institucija yra perdavusi įgaliojimus, finansavimo sprendimu, kuriame išdėstomi pagrindiniai su biudžeto išlaidomis susijusių veiksmų elementai;
- (2) Sprendimu 2009/470/EB nustatyta Sąjungos finansinio įnašo, skirto specialiųjų veterinarijos priemonių, įskaitant skubias priemones, išlaidoms atlyginti, nustatymo tvarka. Siekdama padėti kuo greičiau likviduoti paukščių gripą, Sąjunga turėtų finansiškai prisidėti prie valstybių narių patirtų tinkamų finansuoti išlaidų atlyginimo. Šio sprendimo 4 straipsnio 3 dalies pirmoje ir antroje įtraukose nustatyta, kokia procentinė dalis valstybių narių patirtų išlaidų privalo būti atlyginta;
- (3) 2005 m. vasario 28 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 349/2005, nustatančio Tarybos sprendime 90/424/EEB paminėtų skubių priemonių ir kampanijos prieš tam tikras gyvūnų ligas Bendrijos finansavimo taisyklės⁽²⁾, 3 straipsnyje nustatyta, kokioms tinkamoms finansuoti išlaidoms atlyginti gali būti skiriama Sąjungos finansinė parama;
- (4) 2011 m. liepos 7 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimu 2011/404/ES dėl Sąjungos finansinio įnašo išlaidoms, patirtoms 2010 m. lapkritį Vokietijoje taikant skubias kovos su paukščių gripu priemones, padengti⁽³⁾ suteiktas

Sąjungos finansinis įnašas skubių kovos su paukščių gripu priemonių 2010 m. lapkričio mėn. Vokietijoje išlaidoms atlyginti. 2011 m. rugsėjo 5 d. Vokietija, vadovaudamasi Reglamento (EB) Nr. 349/2005 7 straipsnio 1 ir 2 dalimis, pateikė oficialų prašymą atlyginti išlaidas;

- (5) Sąjungos finansinis įnašas išmokamas tik tuo atveju, jei planuota veikla buvo tikrai įgyvendinta ir valdžios institucijos per nustatytus terminus pateikė visą reikalingą informaciją;
- (6) pagal Sprendimo 2009/470/EB 3 straipsnio 4 dalį Vokietija nedelsdama informavo Komisiją ir kitas valstybes nares apie priemones, taikytas pagal Sąjungos teisės aktus dėl pranešimo ir ligos likvidavimo, ir jų rezultatus. Kaip reikalaujama Reglamento (EB) Nr. 349/2005 7 straipsnyje, su prašymu atlyginti išlaidas buvo pateikta finansinė ataskaita, patvirtinamieji dokumentai, epidemiologinė ataskaita iš kiekvieno ūkio, kuriame gyvūnai buvo skerdžiami ar naikinami, ir atitinkamo audito rezultatai;
- (7) 2012 m. kovo 16 d. raštu Vokietijai buvo pateiktos Komisijos pastabos, galutinės išvados ir nurodytas tinkamų finansuoti išlaidų apskaičiavimo metodas;
- (8) todėl gali būti nustatyta visa Sąjungos finansinio įnašo, kuriuo būtų atlygintos tinkamos finansuoti išlaidos, patirtos 2010 m. lapkričio mėn. Vokietijoje likviduojant paukščių gripą, suma;
- (9) šiame sprendime nustatytos priemonės atitinka Maisto ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sąjungos finansinis įnašas išlaidoms, susijusioms su paukščių gripo likvidavimu Vokietijoje 2010 m., padengti yra 177 181,83 EUR.

⁽¹⁾ OL L 155, 2009 6 18, p. 30.

⁽²⁾ OL L 55, 2005 3 1, p. 12.

⁽³⁾ OL L 180, 2011 7 8, p. 50.

2 straipsnis

Šis sprendimas yra finansavimo sprendimas, kaip nurodyta Finansinio reglamento 75 straipsnyje, ir skiriamas Vokietijos Federacinei Respublikai.

Priimta Briuselyje 2012 m. liepos 3 d.

Komisijos vardu

John DALLI

Komisijos narys

EUROPOS CENTRINIO BANKO SPRENDIMAS

2012 m. birželio 28 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas ECB/2011/25 dėl papildomų laikinų priemonių, susijusių su Eurosistemos refinansavimo operacijomis ir įkaito tinkamumu

(ECB/2012/11)

(2012/359/ES)

EUROPOS CENTRINIO BANKO VALDANČIOJI TARYBA,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Dalinis pakeitimas

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 127 straipsnio 2 dalies pirmą įtrauką,

Sprendimo ECB/2011/25 3 straipsnis pakeičiamas taip:

atsižvelgdama į Europos centrinių bankų sistemos ir Europos Centrinio Banko statutą, ypač į jo 3 straipsnio 1 dalies pirmą įtrauką ir 18 straipsnio 2 dalį,

„3 straipsnis

Tam tikrų turtu užtikrintų vertybinių popierių priimtumas

kadangi:

- (1) vadovaujantis Europos centrinių bankų sistemos ir Europos Centrinio Banko statuto 18 straipsnio 1 dalimi, Europos Centrinis Bankas (ECB) ir valstybių narių, kurių valiuta yra euro, nacionaliniai centriniai bankai (toliau – NCB) gali atlikti kredito operacijas su kredito įstaigomis ir kitais rinkos dalyviais skolinant lėšas užtikrinus pakankamu įkeitimu. Eurosistemos pinigų politikos operacijoms reikalingo įkaito tinkamumo kriterijai yra nustatyti 2011 m. rugsėjo 20 d. Gairių ECB/2011/14 dėl Eurosistemos pinigų politikos priemonių ir procedūrų ⁽¹⁾ I priede;
 - (2) Valdančioji taryba mano, kad, siekiant pagerinti likvidumo teikimą Eurosistemos pinigų politikos operacijų kitoms sandorių šalims, turėtų būti išplėsti kriterijai, kuriais apibrėžiamas turtu užtikrintų vertybinių popierių, kurie gali būti įkaitu Eurosistemos pinigų politikos operacijoms, tinkamumas;
 - (3) šias priemones reikia taikyti laikinai, kol Valdančioji taryba nuspręs, kad finansų sistemos stabilumas leidžia taikyti bendrą Eurosistemos pinigų politikos operacijų sistemą;
 - (4) todėl reikia iš dalies pakeisti 2011 m. gruodžio 14 d. Sprendimą ECB/2011/25 dėl papildomų laikinų priemonių, susijusių su Eurosistemos refinansavimo operacijomis ir įkaito tinkamumu ⁽²⁾,
1. Be turtu užtikrintų vertybinių popierių (TUVP), kurie yra tinkami pagal Gairių ECB/2011/14 I priedo 6 skyrių, TUVP, kurie neatitinka Gairių ECB/2011/14 I priedo 6.3.2 skirsnyje nurodytų kredito vertinimo reikalavimų, tačiau atitinka visus kitus pagal Gaires ECB/2011/14 TUVP taikomus tinkamumo kriterijus, yra tinkami būti įkaitu Eurosistemos pinigų politikos operacijoms, jeigu emisijos metu ir bet kada vėliau jie turi du bent trijų B (*) reitingus. Jie taip pat atitinka visus šiuos reikalavimus:
 - a) pinigų srautą sukuriantis turtas, kuriuo užtikrinti TUVP, priklauso vienai iš šių turto klasių: i) būsto paskolos; ii) paskolos mažoms ir vidutinėms įmonėms (MVĮ); iii) komercinio turto paskolos; iv) paskolos automobiliams; v) finansinė nuoma ir vartojimo paskolos;
 - b) tarp pinigų srautą sukuriančio turto nėra jokio skirtingų turto klasių derinio;
 - c) pinigų srautą sukuriančiame turte, kuriuo užtikrinami TUVP, nėra paskolų, kurios:
 - i) nėra grąžinamos (angl. k. *non-performing*) TUVP emisijos metu;
 - ii) nėra grąžinamos kai įtraukiamos į TUVP jo galiojimo metu, pavyzdžiui, pakeičiant pinigų srautą sukuriantį turtą; arba
 - iii) bet kuriuo metu yra struktūruotos, sindikuotos arba su finansiniu svertu;
 - d) TUVP sandorių dokumentuose yra aptarnavimo (angl. k. *servicing*) tęstinumo nuostatų.
 2. 1 dalyje nurodytiems TUVP, kurie turi du bent vienos A (**) reitingus, taikomas 16 % įvertinimas mažesne nei rinkos verte.

⁽¹⁾ OL L 331, 2011 12 14, p. 1.

⁽²⁾ OL L 341, 2011 12 22, p. 65.

3. 1 dalyje nurodytiems TUVP, kurie neturi dviejų bent vienos A reitingų, taikomi šie įvertinimo mažesne nei rinkos verte dydžiai: a) TUVP, kurie užtikrinti komercinio turto paskolomis, taikomas 32 % įvertinimas mažesne nei rinkos verte, b) visiems kitiems TUVP taikomas 26 % įvertinimas mažesne nei rinkos verte.

4. Kita sandorio šalis negali pateikti TUVP, kurie yra tinkami pagal 1 dalį, įkaitu, jeigu kita sandorio šalis arba bet kuri trečioji šalis, su kuria ji susijusi glaudžiais ryšiais, TUVP atžvilgiu veikia kaip palūkanų normų rizikos draudikė.

5. Šiame straipsnyje terminai „mažoji įmonė“ ir „vidutinė įmonė“ reiškia tą patį kaip ir terminai 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacijoje 2003/361/EB dėl labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžimo (**).

6. Įkaitu Eurosistemos pinigų politikos operacijoms NCB gali priimti TUVP, kurių užtikrinamasis turtas apima būsto paskolas arba paskolas MVL arba šių abiejų rūšių paskolas, ir kurie neatitinka Gairių ECB/2011/14 I priedo 6.3.2 skirsnyje nurodytų kredito vertinimo reikalavimų bei šio straipsnio 1 dalies a–d punktuose bei 4 dalyje nustatytų reikalavimų, tačiau atitinka visus kitus pagal Gaires ECB/2011/14 TUVP taikomus tinkamumo kriterijus ir turi du bent trijų B reitingus. Priimami tik tie šie TUVP, kurie buvo išleisti iki 2012 m.

birželio 20 d., ir jiems taikomas 32 % įvertinimas mažesne nei rinkos verte.“

(*) „Trijų B“ reitingas – tai ne mažesnis kaip „Baa3“ reitingas pagal *Moody's*, „BBB–“ pagal *Fitch* arba *Standard & Poor's* arba „BBB“ pagal *DBRS*.

(**) „Vienos A“ reitingas – tai ne mažesnis kaip „A3“ reitingas pagal *Moody's*, „A–“ pagal *Fitch* arba *Standard & Poor's* arba „AL“ pagal *DBRS*.

(***) OL L 124, 2003 5 20, p. 36.

2 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis sprendimas įsigalioja 2012 m. birželio 29 d.

Priimta Frankfurte prie Maino 2012 m. birželio 28 d.

ECB Pirmininkas

Mario DRAGHI

III

(Kiti aktai)

EUROPOS EKONOMINĖ ERDVĖ

ELPA PRIEŽIŪROS INSTITUCIJOS SPRENDIMAS

Nr. 205/11/COL

2011 m. birželio 29 d.

dėl papildomo susitarimo dėl *Hurtigruten* paslaugos (Norvegija)

ELPA PRIEŽIŪROS INSTITUCIJA (TOLIAU – INSTITUCIJA),

ATSIŽVELGDAMA į Europos ekonominės erdvės susitarimą (toliau – EEE susitarimas), ypač į jo 59 straipsnio 2 dalį, 61 straipsnį ir 26 protokolą,

ATSIŽVELGDAMA į ELPA valstybių susitarimą dėl Priežiūros institucijos ir Teisingumo Teismo įsteigimo (toliau – Priežiūros institucijos ir Teismo susitarimas), ypač į jo 24 straipsnį,

ATSIŽVELGDAMA į Priežiūros institucijos ir Teismo susitarimo 3 protokolą (toliau – 3 protokolai), ypač į I dalies 1 straipsnio 2 dalį ir II dalies 7 straipsnio 5 dalį bei 14 straipsnį,

ATSIŽVELGDAMA į 2004 m. liepos 14 d. Institucijos sprendimo Nr. 195/04/COL dėl įgyvendinimo nuostatų, nurodytų 3 protokolo II dalies 27 straipsnyje, konsoliduotą versiją (toliau – sprendimas dėl įgyvendinimo nuostatų) ⁽¹⁾,

PAPRAŠIUSI suinteresuotųjų šalių pateikti savo pastabas pagal tas nuostatas ⁽²⁾,

kadangi:

I. FAKTAI

1. PROCEDŪRA

2008 m. lapkričio 28 d. raštu (dok. Nr. 500143) Norvegijos institucijos pranešė Institucijai apie Norvegijos institucijų ir *Hurtigruten* ASA susitarimo dėl transporto paslaugų tarp Bergenio ir Kirkeneso (Norvegija) įsigijimo persvarstymą.

Po įvairaus susirašinėjimo ⁽³⁾ 2010 m. liepos 14 d. raštu Institucija Norvegijos institucijoms pranešė nusprendusi pradėti 3

protokolo I dalies 1 straipsnio 2 dalyje nustatytą oficialią tyrimo procedūrą dėl papildomų mokėjimų *Hurtigruten* 2008 m.

Institucijos sprendimas Nr. 325/10/COL pradėti procedūrą (toliau – sprendimas pradėti procedūrą) paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir jo EEE priede ⁽⁴⁾. Institucija paragino suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas dėl sprendimo. Institucija negavo jokių trečiųjų šalių pastabų.

2010 m. rugsėjo 30 d. raštu (dok. Nr. 571486) Norvegijos institucijos pateikė savo pastabas dėl sprendimo pradėti procedūrą (dok. Nr. 563570). Paskesnius e. pašto raštus su papildoma informacija Norvegijos institucijos išsiuntė 2011 m. balandžio 20 d. (dok. Nr. 595326), 2011 m. gegužės 4 d. (dok. Nr. 596802) ir 2011 m. gegužės 6 d. (dok. Nr. 597151).

2. PAGRINDINĖ INFORMACIJA. HURTIGRUTEN SUSITARIMAS

Hurtigruten ASA teikia jūrų transporto paslaugas, kurias sudaro mišrus keleivių plukdymas ir krovinių gabenimas išilgai Norvegijos pakrantės tarp Bergenio ir Kirkeneso, ir ištisus metus kasdien aptarnauja 34 įplaukimo uostus.

⁽¹⁾ Galima rasti interneto svetainėje <http://www.eftasurv.int/media/decisions/195-04-COL.pdf>.

⁽²⁾ Paskelbta OL C 320, 2010 11 25, p. 6, ir EEE priede Nr. 65, 2010 11 25, p. 4.

⁽³⁾ Dėl išsamesnės informacijos apie įvairių Institucijos ir Norvegijos institucijų susirašinėjimą žr. Institucijos sprendimą pradėti oficialią tyrimo procedūrą, Sprendimas Nr. 325/10/COL. Dėl paskelbimo nuorodų žr. 2 išnašą.

⁽⁴⁾ Dėl paskelbimo nuorodų žr. 2 išnašą.

Paslaugos teikimui laikotarpiu nuo 2005 m. sausio 1 d. iki 2012 m. gruodžio 31 d. taikyta viešojo konkurso procedūra, pradėta 2004 m. birželio mėn. *Ofotens og Vesteraalens Dampskipsselskap ASA* ir *Troms Fylkes Dampskipsselskap* (toliau – *Hurtigruten* įmonės) ⁽⁵⁾ buvo vieninteliai konkurso dalyviai ir 2004 m. gruodžio 17 d. pasirašė sutartį su Norvegijos institucijomis (toliau – *Hurtigruten* susitarimas). 2006 m. kovo mėn. dvi įmonės susijungė į paslaugą šiuo metu teikiantį subjektą *Hurtigruten ASA* (toliau – *Hurtigruten*). Apie 2004 m. pasirašytą *Hurtigruten* susitarimą Institucijai nebuvo pranešta, taigi Institucija neatliko jokio jo vertinimo pagal EEE susitarimo valstybės pagalbos taisykles.

Pagal *Hurtigruten* susitarimą *Hurtigruten* ištisus metus pagal nustatytą tvarkaraštį kasdien teikia paslaugas 34 iš anksto nustatytuose įplaukimo uostuose, o paslaugos teikimo mastas pagrįstas reikalavimu maršrute naudoti vienuolika Norvegijos institucijų iš anksto patvirtintų laivų ir tolimuosiuose keleivių plukdymo maršrutuose neviršyti nustatytų didžiausių kainų. *Hurtigruten* gali nevaržoma nustatyti savo kelionių į abi puses, kajučių, maitinimo bei lengvųjų automobilių ir krovinių gabenimo kainas.

Už paslaugas, kurias apima *Hurtigruten* susitarimas, Norvegijos institucijos už aštuonerius susitarimo galiojimo metus moka bendrą 1 899,7 mln. NOK kompensaciją (2005 m. kainomis):

2005 m.	217,5 mln. NOK
2006 m.	247,5 mln. NOK
2007 m.	247,5 mln. NOK
2008 m.	240,0 mln. NOK
2009 m.	236,8 mln. NOK
2010 m.	236,8 mln. NOK
2011 m.	236,8 mln. NOK
2012 m.	236,8 mln. NOK

Mokėjimai tikslinami pagal *Hurtigruten* susitarimo 6 straipsnio 2 dalyje nustatytą kainų indeksavimo sąlygą atsižvelgiant į gazolio, skirto naudoti jūrų laivuose, kainą, darbo užmokesčio sąnaudas jūrų sektoriuje ir NIBOR ⁽⁶⁾.

Norvegijos institucijų teigimu, *Hurtigruten* privalo tvarkyti atskirą Bergen–Kirkeneso maršrute įmonės teikiamų paslaugų ir veiklos, kuri nesusijusi su šiuo maršrutu, apskaitą, bet dabartiniame

susitarime *Hurtigruten* nenustatyta jokio įpareigojimo tvarkyti atskirą Bergen–Kirkeneso maršruto su viešąja paslauga susijusio įsipareigojimo dalies ir to paties maršruto komercinės dalies apskaitą.

Be paslaugų, kurias apima *Hurtigruten* susitarimas, *Hurtigruten* veikia kaip komercinė veiklos vykdytoja ir Bergen–Kirkeneso maršrute siūlo keliones į abi puses, ekskursijas bei aprūpinimą maistu ir gėrimais. Be to, aptarnaudama šį maršrutą, *Hurtigruten* taip pat teikia transporto paslaugas Geirangerio fiorde, kurios nepatenka į *Hurtigruten* susitarimo taikymo sritį. Be to, *Hurtigruten* vykdo nemažai įvairių kruizų įvairiose Europos valstybėse, Rusijoje, Antarktidoje, Špicbergene ir Grenlandijoje.

2010 m. birželio 30 d. Norvegijos institucijos pradėjo viešojo konkurso procedūrą dėl paslaugų Bergen–Kirkeneso maršrutu teikimo aštuonerių metų laikotarpiu vėliausiai nuo 2013 m. sausio 1 d. Norvegijos institucijos Institucijai pranešė, kad 2011 m. balandžio 13 d. su *Hurtigruten* pasirašyta nauja sutartis dėl paslaugos teikimo nuo 2012 m. sausio 1 d. iki 2019 m. gruodžio 31 d. Ši sutartis šiame sprendime nevertinama.

3. TRIJŲ VERTINAMŲ PRIEMONIŲ APRAŠYMAS

3.1. Trys priemonės

Norvegijos institucijos paaiškino, kad 2008 m. spalio 27 d. Norvegijos institucijos ir *Hurtigruten* sudarė susitarimą, kurio pagrindu valstybės mokėjimas už transporto paslaugų teikimą tarp Bergen ir Kirkeneso buvo padidintas taip (toliau kartu – trys priemonės):

1. grąžinant 90 % vadinamojo NOx mokesčio, sumokėto 2007 m., ir 90 % įnašų į NOx fondą nuo 2008 m. sausio mėn. iki *Hurtigruten* susitarimo termino pabaigos, t. y. iki 2012 m. gruodžio 31 d. ⁽⁷⁾;
2. 2008 m. dėl prastos *Hurtigruten* finansinės padėties, kurią lėmė bendras teikiamos paslaugos sąnaudų padidėjimas, skiriant 66 mln. NOK „bendrąją kompensaciją“. Bendroji kompensacija skiriama kasmet likusiu sutarties galiojimo laikotarpiu, t. y. iki 2012 m. gruodžio 31 d., jeigu įmonės finansinė padėtis, susijusi su viešąja paslauga, labai nepagerėtų ⁽⁸⁾; ir

⁽⁷⁾ 2009 m. kovo 23 d. BDO *Noraudit* ataskaitos, kurią pateikė Norvegijos institucijos, 13 p. paaiškinta, kad 2007 m. veiklai Geirangerio fiorde teko 2 % viso kuro suvartojimo. Apskaičiuojant 90 % sumą, kuro suvartojimas veiklai Geirangerio fiorde buvo atskaitytas iš anksto, o tai reiškia, kad grąžinta 88,2 % NOx mokesčio.

⁽⁸⁾ Papildomame susitarime nustatyta: „I tråd med St. prp. nr. 24 (2008-2009) har Hurtigruten ASA fått en generell kompensasjon på 66 mill kr for 2008. Denne ordningen videreføres på årlig basis i resten av avtaleperioden forutsatt at selskapets lønnsomhet knytter til det statlige kjøpet ikke forbedres vesentlig. Det forutsettes dog at denne kompensasjonen bare er nødvendig for å sikre kostnadsdekning relatert til statens kjøp av denne tjenesten.“

⁽⁵⁾ Nuo 2002 m. sausio 1 d. iki 2004 m. gruodžio 31 d. teikti paslaugą patikėta dviem jūrų transporto įmonėms: *Ofotens og Vesteraalens Dampskipsselskap ASA* ir *Troms Fylkes Dampskipsselskap*.

⁽⁶⁾ Norvegijos tarpbankinė norma.

3. žiemos sezonu (nuo lapkričio 1 d. iki kovo 31 d.) sumažinant laivų skaičių nuo 11 iki 10, kol pasibaigs *Hurtigruten* susitarimo galiojimas, nemažinant atlygio už paslaugą, kaip numatyta pagal *Hurtigruten* susitarimo nuostatas⁽⁹⁾. Šią sumažinto masto paslaugą ketinama teikti likusiu *Hurtigruten* susitarimo galiojimo laikotarpiu, t. y. iki 2012 m. gruodžio 31 d.

3.2. *Hurtigruten* susitarimo persvarstymas

3.2.1. Persvarstymo nuostata

Hurtigruten susitarimo 8 straipsnyje numatyta peržiūros nuostata, pagal kurią abi šalys gali inicijuoti persvarstymo procedūrą. Peržiūros nuostata yra tokia (Institucijos vertimas):

„Remdamosi oficialiais aktais, dėl kurių gerokai pasikeičia sąnaudos, taip pat radikaliais išteklių veiksmų kainų pokyčiais, kurių šalys pagrįstai negalėjo numatyti, susitariančiosios šalys gali reikalauti persvarstymo dėl išskirtinio valstybės atlygio tikslinimo, teikiamos paslaugos pakeitimo ar kitų priemonių. Vykstant tokioms deryboms, kita šalis turi teisę susipažinti su visais būtiniais dokumentais.“⁽¹⁰⁾

3.2.2. Papildomas susitarimas

Kaip minėta, *Hurtigruten* susitarimo persvarstymas užbaigtas 2008 m. spalio 27 d. ir *Hurtigruten* kompensacija už viešąją paslaugą nustačius tris minėtas skirtingas priemones padidėjo.

Šis susitarimas raštu patvirtintas 2008 m. lapkričio 5 d. Norvegijos institucijų pasirašytu raštu, kuriame kalbama apie 2008 m. spalio 27 d. užbaigtą persvarstymą.

2009 m. liepos 8 d. ir rugpjūčio 19 d. atitinkamai Norvegijos institucijos ir *Hurtigruten* pasirašė dokumentą, kuriuo oficialiai įformintos dėl pradinio *Hurtigruten* susitarimo užbaigtos pakartotinės derybos (toliau – papildomas susitarimas), darant nuorodą į 2008 m. lapkričio 5 d. Norvegijos institucijų pasirašytą raštą.

⁽⁹⁾ *Hurtigruten* susitarimo 4 straipsnyje numatytas kompensacijos dalies atskaitymas sumažėjus paslaugos teikimo mastui.

⁽¹⁰⁾ *Hurtigruten* susitarime nustatyta: „Offentlige pålegg som medfører betydelige kostnadsendringer samt radikale endringer av priser på innsatsfaktorer som partene ikke med rimelighet kunne forutse, gir hver av partene rett til å kreve forhandler om ekstraordinære reguleringer av statens godtgjørelse, endring av produksjonen eller andre tiltak. Motparten har i slike forhandler krav på all nødvendig dokumentasjon.“

3.2.3. Mokėjimai, atlikti pagal šias tris priemones

Pagal persvarstytą susitarimą ir paskesnę Norvegijos parlamento biudžeto asignavimą⁽¹¹⁾ 2008 m. gruodžio mėn., kaip papildoma kompensacija už 2007 ir 2008 m., *Hurtigruten* sumokėta 125 mln. NOK⁽¹²⁾.

Iš Institucijos turimos informacijos matyti, kad po persvarstymo ir papildomo susitarimo sudarymo jau atlikti šie papildomi mokėjimai:

	NOx mokesčio (įnašų į NOx fondą) grąžinimas	Bendroji kompensacija	Paslaugų masto sumažinimas; 10 laivų vietoj 11 žiemos sezonu (lapkričio–kovo mėn.)
Už 2007 m.	53,4 mln. NOK		
Už 2008 m. pirmąjį pusmetį	5,4 mln. NOK	66 mln. NOK	
Už 2008 m. antrąjį pusmetį			11,3 mln. NOK
Už 2009 m. pirmąjį pusmetį	5,9 mln. NOK		

Norvegijos institucijos Institucijai pranešė, kad 7,2 mln. NOK mokėjimas dėl NOx mokesčio (įnašų į NOx fondą) grąžinimo už 2008 m. antrąjį pusmetį dėl administracinės klaidos nebuvo atliktas. Be to, Institucijai nusprendus pradėti oficialią tyrimo procedūrą, mokėjimai už 2009 m. antrąjį pusmetį ir 2010 m. pirmuosius tris ketvirčius nebuvo atlikti. Be to, Norvegijos institucijos Institucijai pranešė, kad „bendroji kompensacija“ už 2009, 2010 ar 2011 m. dar nebuvo sumokėta ir, kol Institucija priims galutinį sprendimą, pagal papildomą susitarimą nebus atliekama jokių tolesnių mokėjimų.

Be to, nuo 2008 m. lapkričio 16 d. *Hurtigruten* buvo leista žiemos sezonu (lapkričio 1 d.–kovo 31 d.) sumažinti laivų skaičių nuo 11 iki 10, nesumažinant kompensacijos už viešąją paslaugą. Iš Norvegijos institucijų pateiktos informacijos matyti, kad šis laivų skaičiaus sumažinimas 2008–2009 m. žiemos sezonu atitinka 11,3 mln. NOK⁽¹³⁾ papildomą kompensaciją, apskaičiuotą remiantis kompensacijos sumažinimu, kuris, sumažėjus paslaugos teikimo mastui, priešingu atveju pagal *Hurtigruten* susitarimą būtų taikomas *Hurtigruten*. Šis susitarimas taip pat galiojo 2009–2010 m. žiemos sezonu ir, Institucijos turimais duomenimis, 2010–2011 m. žiemos sezonu, bet šio laikotarpio apskaičiavimai nebuvo pateikti.

⁽¹¹⁾ St.prp. Nr. 24 (2008–2009 m.), Innst. S. Nr. 92 (2008–2009 m.), Prop. 50 S (2009–2010 m.), Innst. 74 S (2009–2010 m.) ir Prop. 125 S (2009–2010 m.).

⁽¹²⁾ Šių skaičių sudaro: i) 53,4 mln. NOK grąžinant 2007 m. NOx mokesčių; ii) 5,4 mln. NOK kompensacija už įnašus į NOx fondą už 2008 m. pirmąjį pusmetį ir iii) 66 mln. NOK bendroji kompensacija už 2008 m.

⁽¹³⁾ 3,6 mln. NOK už 2008 m. lapkričio 16 d.–gruodžio 31 d. laikotarpį ir 7,7 mln. NOK už 2009 m. sausio 1 d.–kovo 31 d. laikotarpį.

Norvegijos institucijų teigimu, be kainų patikslinimo pagal *Hurtigruten* susitarimo 6 straipsnio 2 dalį, dėl Papildomo susitarimo įmokos už 2008 m. dar padidėja iš viso 26 % ⁽¹⁴⁾.

4. PAGRINDAS PRADĖTI PROCEDŪRĄ

Institucija oficialią tyrimo procedūrą pradėjo remdamasi tuo, kad papildomi mokėjimai *Hurtigruten* gali būti susiję su valstybės pagalba. Visų pirma Institucija abejojo, ar galima manyti, kad sutartis, pasirašyta po 2004 m. surengtos konkurso procedūros, apima ir padidėjusią kompensaciją, nustatytą atlikus persvars-tymą ir papildomame susitarime.

Institucija taip pat abejojo, ar Norvegijos institucijų patvirtintos priemonės atitinka EEE susitarimo 59 straipsnio 2 dalies reika-lavimus tuo požiūriu, kad jos atitinka tik kompensaciją už viešosios paslaugos teikimą. Be to, Institucija išreiškė abejonių dėl to, ar intervencinės priemonės galėtų būti laikomos deran-čiomis su EEE susitarimo veikimu, ypač remiantis EEE susita-rimo 61 straipsnio 3 dalimi ir Institucijos gairėmis dėl sunkumus patiriančių įmonių sanavimo ir restruktūrizavimo (toliau – Sanavimo ir restruktūrizavimo gairės) ⁽¹⁵⁾.

5. NORVEGIJOS INSTITUCIJŲ PASTABOS

5.1. Papildomi mokėjimai nėra valstybės pagalba arba yra būtina kompensacija už viešosios paslaugos teikimą pagal EEE susitarimo 59 straipsnio 2 dalį

Norvegijos institucijos įrodinėjo, kad šios trys priemonės nėra valstybės pagalba. Institucijos tvirtino, kad papildomus mokė-jimus apribojus suma, kuri buvo griežtai būtina tolesniam viešo-sios paslaugos teikimui užtikrinti, tais papildomais mokėjimais nesuteikta jokio ekonominio pranašumo, kaip apibrėžta EEE susitarimo 61 straipsnio 1 dalyje ir teismo praktikoje *Altmark* byloje.

Norvegijos institucijos tvirtina, kad priemonės, kurių imtasi 2008 m. spalio mėn., buvo neatidėliotinos priemonės, patvir-tintos siekiant ištaisyti itin sudėtingą *Hurtigruten* ekonominę padėtį 2008 m., užtikrinti paslaugos tęstinumą tarpiniu laikotar-piu, kol galėtų būti užbaigta nauja konkurso procedūra, taigi imdamosi šių priemonių institucijos veikė kaip racionalios rinkos veiklos vykdytojos. Šiam argumentui paremti Norvegijos institucijos remiasi Bendrojo Teismo sprendimu *Linde* byloje ⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁴⁾ Pagal *Hurtigruten* susitarimą kompensacija už 2008 m., patikslinta pagal kainų tikslinimo nuostatą, būtų 288 mln. NOK. Papildomi mokėjimai už 2008 m. pagal Papildomame susitarime suderintas tris priemones sudaro 75 mln. NOK. Taigi bendra kompensacija už 2008 m. sudarė 363 mln. NOK, t. y. be kainų patikslinimo, numatyto pagal *Hurtigruten* susitarimą, padidėjo dar 26 %. Žr. 2009 m. balandžio 3 d. Norvegijos institucijų rašto (dok. Nr. 514420) p. 5.

⁽¹⁵⁾ Galima rasti interneto svetainėje <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>, OL L 107, 2005 4 28, p. 28, EEE priedas Nr. 21, 2005 4 28, p. 1.

⁽¹⁶⁾ 2002 m. spalio 17 d. sprendimas *Linde*, T-98/00, Rink. p. II-3961.

Be to, Norvegijos institucijos įrodinėja, kad kompensacija už NOx mokesť ir įnašus į NOx mokesčio fondą neatitinka atran-kumo reikalavimo, nes toks pat grąžinimas taikomas visiems keleivių plukdymo jūra paslaugų teikėjams, kurie vykdo su viešąja paslauga susijusius išpareigojimus. Arba tam atvejui, jeigu Institucija nustatytų, kad šios trys priemonės yra valstybės pagalba, kaip apibrėžta EEE susitarimo 61 straipsnio 1 dalyje, Norvegijos institucijos pareiškė, kad priemonės yra būtina kompensacija už išpareigojimą, susijusį su viešąja paslauga, pagal EEE susitarimo 59 straipsnio 2 dalį.

Siekdamos pagrįsti teiginį, kad *Hurtigruten* nebuvo skirta pertek-linė kompensacija už viešosios paslaugos teikimą pagal EEE susitarimo 59 straipsnio 2 dalį, Norvegijos institucijos pateikė Institucijai vieną ataskaitą, kurią pagal užsakymą parengė PWC, ir dvi *BDO Noraudit* ataskaitas. Šiose ataskaitose pažymima, kad *Hurtigruten* neužtikrino tinkamo su viešąja paslauga susijusios veiklos ir kitos veiklos, kuri nepriklauso viešosios paslaugos sričiai, apskaitos atskyrimo ⁽¹⁷⁾. Dėl šios priežasties *ex post* sąnaudų ir pajamų paskirstymas imituojamas.

Šiose trijose ataskaitose pateikiama ši informacija:

i) 2008 m. spalio 14 d. PWC ataskaita

2008 m. spalio 14 d. PWC ataskaitoje ir jos pagrindinėje medžiagoje (toliau – PWC ataskaita) ⁽¹⁸⁾ pateikiami trys alternatyvūs metodai, kuriais remiantis galima parodyti *Hurtigruten* kompensacijos už viešosios paslaugos teikimą nepriemokos mastą.

Pirmieji du taikomi metodai yra gamybos sąnaudų modeliai, kuriuos taikant bandoma atskirti sąnaudas ir pajamas, susi-jusias ir su viešosios paslaugos, ir su komercine veikla. Siekiant parodyti, kad *Hurtigruten* už viešosios paslaugos teikimą skirta nepakankama kompensacija, atliekant apskai-čiavimus pagal pirmąjį metodą panaudojamos vieno laivo – MS *Narvik* – 2006 m. sąnaudos ir pajamos. Antrasis metodas panašus į pirmąjį, tačiau, užuot apribojus vertinimą laivu MS *Narvik*, apskaičiavimams naudojamos viso *Hurtig-ruten* laivyno 2006 m. sąnaudos ir pajamos.

⁽¹⁷⁾ Žr. 2007 m. rugsėjo 27 d. PWC ataskaitos pagrindinę medžiagą *Hurtigruteavtalen – økonomiske beregninger*, p. 3, pirmąją BDO atas-kaitą, p. 7 (abu dok. Nr. 514420), ir antrąją BDO ataskaitą, p. 4 (dok. Nr. 571486).

⁽¹⁸⁾ PWC ataskaitą sudaro 2008 m. spalio 14 d. PWC raštas įmonei *Hurtigruten* ir pagrindinė medžiaga, kurią sudaro trys atskiri doku-mentai: i) 2007 m. rugsėjo 27 d. *Hurtigruteavtalen – økonomiske beregninger*, ii) 2007 m. spalio 4 d. *Tilleggsopplysninger knyttet til Hurtig-ruteavtalen – økonomiske beregninger* ir iii) 2007 m. spalio 12 d. *Hurtigruteavtalen – økonomiske beregninger* (visus dokumentus galima rasti dok. Nr. 514420, p. 52–96).

Pagal trečiąjį metodą viešosios paslaugos veikla ir komercinė veikla neskiriama. Apskaičiavimai pagal šį metodą pagrįsti viso *Hurtigruten* laivyno 2006 m. sąskaitomis. Šio metodo idėja ta, kad teikdamos pagalbą Norvegijos institucijos gali užtikrinti bendros *Hurtigruten* viešųjų paslaugų teikimo ir komercinės veiklos pelningumą tuo požiūriu, kad padengiamos visos sąnaudos ir *Hurtigruten* gauna kapitalo grąžą, kuri sudaro 3–5 % pelno nesumokėjus mokesčių arba 10 % EBITDA ⁽¹⁹⁾.

Šiuo trečiuoju PWC ataskaitoje nurodytu metodu Norvegijos institucijos, atrodo, įrodinėja, kad viešosios paslaugos ir komercinės veiklos skirti nereikia ir kad pagalbą galima suteikti siekiant užtikrinti sutarties pelningumą (atsižvelgiant ir į viešosios paslaugos teikimo, ir į komercinės veiklos sąnaudas bei pajamas).

ii) 2009 m. kovo 23 d. BDO *Noraudit* ataskaita

2009 m. kovo 23 d. pirmojoje BDO *Noraudit* ataskaitoje (toliau – pirmoji BDO ataskaita) paaiškinama, kad trys priemonės ⁽²⁰⁾ nesusijusios su jokia kompensacijos permoka, jei jos nagrinėjamos atsižvelgiant į bendrą viso *Hurtigruten* laivyno sąnaudų padidėjimą, susijusį su i) NOx mokesčio įvedimu (2007 m. ir 2008 m. pirmąjį pusmetį) ir ii) 2008 m. padidėjusiomis kuro kainomis. Ataskaitoje BDO *Noraudit* įrodinėja, kad apskaičiuojant kuro sąnaudas nereikėtų atsižvelgti į išlaidas ir naudą, susijusius su *Hurtigruten* kuro sąnaudų rizikos draudimu.

iii) 2010 m. rugsėjo 27 d. BDO *Noraudit* ataskaita

2010 m. rugsėjo 27 d. antrojoje BDO *Noraudit* ataskaitoje (toliau – antroji BDO ataskaita) pateikiamas kitas paaiškinimas, kodėl trys priemonės ⁽²¹⁾ nesusijusios su jokia kompensacijos permoka. Nuo pirmosios ataskaitos antroji ataskaita skiriasi dviem esminiais aspektais: i) užuot nagrinėjus patikrinamas viso *Hurtigruten* laivyno eksploatavimo sąnaudas, viešosios paslaugos teikimo sąnaudoms apskaičiuoti naudojamos faktinės sąnaudos, susijusios su laivo, mažiausiai iš

visų laivų, kuriems taikomas NOx mokestis, neatitinkančio būtiniausių su viešąja paslauga susijusio išpareigojimo reikalavimų, eksploatavimu ⁽²²⁾ (MS *Vesterålen*) ir ii) kompensacija siejama su bendru *Hurtigruten* veiklos, kuri klasifikuojama kaip su viešosios paslaugos teikimu susijusi veikla, 2007 ir 2008 m. deficitu, o ne padidėjusiomis 2008 m. kuro kainomis.

Kalbant apie sąnaudų paskirstymo metodą, kurio laikytasi ataskaitose, pagal pirmuosius du PWC ataskaitoje nustatytus metodus ir metodus, nustatytus dviejuose BDO ataskaitose, kaip komercinės sąnaudos paprastai klasifikuojamos tik papildomos ribinės sąnaudos, susijusios su komercine veikla (t. y. papildomos kuro ir NOx sąnaudos, patirtos dėl kruizų Geirangerio fiorde). Likusios sąnaudos paprastai priskiriamos viešajai paslaugai. Kitaip tariant, *nustatytosios sąnaudos*, kurios yra bendros ir viešosios paslaugos teikimo, ir komercinei veiklai, paprastai priskiriamos viešajai paslaugai. Kita vertus, *pajamos, gautos iš viešosios paslaugos teikimo veiklos*, priskiriamos viešajai paslaugai, o pajamos iš veiklos, kuri nepriklauso viešosios paslaugos sričiai, priskiriamos komercinei veiklai.

Ši paskirstymo metodą galima pailiustruoti PWC ataskaitoje pateiktu pavyzdžiu, kuriame apžvelgiamas laivo MS *Narvik* (laivo, kuris mažiausiai neatitinka būtiniausių su viešąja paslauga susijusio išpareigojimo reikalavimų, bet kuriam netaikomas NOx mokestis) ⁽²³⁾ sąnaudų (1 schema) ir pajamų (2 schema) paskirstymas:

1 schema

Sąnaudos

	Narvik faktisk 06	Anslag tjenestekjøp
Varekostnader	5 728	2 635
Personalkostnader	32 009	25 607
Bunkers	16 554	16 089
Havnekostnader	4 798	4 798
Vedlikehold	6 709	6 709
Forsikring	1 001	801
Administrasjonskostnader	7 993	3 997
Landturkostnader	2 348	
Salgs- og markedskostnader	5 635	1 127
Andre kostnader	4 615	2 308
Sum kostnader	87 390	64 070

⁽¹⁹⁾ Pelnas prieš palūkanas, mokesčius, nusidėvėjimą ir amortizaciją.

⁽²⁰⁾ Tiksliau, i) NOx mokesčio ir įnašų grąžinimas už 2007 m. ir 2008 m. pirmąjį pusmetį, ii) 66 mln. NOK bendras asignavimas ir iii) 3,6 mln. NOK pranašumas 2008 m. dėl laivų, kuriuos reikalaujama eksploatuoti pagal viešosios paslaugos teikimo sutartį, skaičiaus sumažinimo.

⁽²¹⁾ Tiksliau, i) NOx mokesčio ir įnašų grąžinimas už 2007 ir 2008 m., ii) 66 mln. NOK bendras asignavimas ir iii) 3,6 mln. NOK pranašumas 2008 m. dėl laivų, kuriuos reikalaujama eksploatuoti pagal viešosios paslaugos sutartį, skaičiaus sumažinimo.

⁽²²⁾ T. y. pajėgumas plukdyti 400 keleivių, miegamosiose kajutėse apgyvendinti 150 keleivių ir gabenti 150 EURO padėklų.

⁽²³⁾ Žr. PWC ataskaitos pagrindinę medžiagą, 2007 m. rugsėjo 27 d. dokumentą *Hurtigruteavtalen – økonomiske beregninger* (dok. Nr. 514420, p. 57).

2 schema

Pajamos

	Narvik faktisk 06	Anslag tjenestekjøp
Rundtursinntekter	18 756	
Distanseinntekter	14 231	14 231
Godsinntekter	4 722	4 722
Bilinntekter	987	987
Salg kost rundreise	6 205	
Salg kost distansereise	1 104	1 104
Cateringinntekter	6 853	5 482
Landturinntekter	3 645	
Andre inntekter	3 346	1 673
Sum inntekter	59 849	28 199

Iš šių skaičių matyti, kad viešajai paslaugai (tjenestekjøp) priskiriamos visos bendros nustatytosios sąnaudos, pvz., kuriai (atėmus kruizams Geirangerio fiorde suvartotą kiekį), uosto rinkliavoms ir priežiūrai (iš viso 27,6 mln. NOK), o pajamos tik iš tam tikrų keleivių, visų krovinių ir lengvųjų automobilių gabenimo, taip pat dalis pajamų iš maisto tiekimo, maitinimo ir kitos veiklos (iš viso 28,2 mln. NOK). Tačiau pajamos iš kruizų veiklos (žr., pvz., Rundtursinntekter straipsnį, kuris sudaro 18,8 mln. NOK) priskiriamos veiklai, kuri nepriklauso viešosios paslaugos sričiai.

5.2. Papildomi mokėjimai turi būti laikomi derančiais pagal EEE susitarimo 61 straipsnio 3 dalies c punktą

Jeigu Institucija nustatytų, kad trys priemonės yra valstybės pagalba, kaip apibrėžta EEE susitarimo 61 straipsnio 1 dalyje, o 59 straipsnio 2 dalyje nustatyta išimtis netaikytina, Norvegijos institucijos, taikydamos antrąją alternatyvą, įrodinėja, kad 2008 m. spalio mėn. persvarstant Hurtigruten susitarimą Hurtigruten patyrė sunkumų, taigi kompensacija turėtų būti vertinama kaip deranti restruktūrizavimo pagalba pagal EEE susitarimo 61 straipsnio 3 dalį ir Sanavimo ir restruktūrizavimo gaires.

Šiam argumentui pagrįsti Norvegijos institucijos pateikė informaciją apie tobulinimo programą, kuri sudaryta iš keturių punktų ir pristatyta 2008 m. gegužės 15 d. Hurtigruten metiniame visuotiniame susirinkime⁽²⁴⁾.

Šiame plane numatyti šie punktai:

1. pajamų didinimas – tobulinimo programa „Juodasis diržas“;
2. skolos mažinimas – pagrindinei veiklai nepriklausančio verslo pardavimas;

⁽²⁴⁾ Informacija pateikiama dviejuose 2009 m. kovo 23 d. Hurtigruten teisininkų parengtuose memorandumuose, kurie pridėti prie 2009 m. balandžio 3 d. Norvegijos institucijų rašto (dok. Nr. 514420), ir 2010 m. vasario 24 d. memorandume su priedais, kuris pridėtas prie 2010 m. kovo 8 d. Norvegijos institucijų rašto Institucijai (dok. Nr. 549465).

3. sąnaudų mažinimo programa – sąnaudų mažinimas po 150 mln. NOK per metus programai visiškai įsigaliojant nuo 2010 m.; ir

4. Hurtigruten susitarimas – nauji ir didesni mokėjimai už viešosios paslaugos teikimą.

2009 m. vasario mėn. ši tobulinimo programa papildyta pridedant šį punktą:

5. finansinis restruktūrizavimas. Pagrindiniai jo elementai buvo tokie:

- a. naujas 314 mln. NOK nuosavas kapitalas, kurį skirtų didžiausi akcininkai, numatant galimybę papildomai gauti 170 mln. NOK iš kitų akcininkų (darbdavių);
- b. trumpalaikė 300 mln. NOK paskola, grąžintina 2009 m. pabaigoje;
- c. refinansavimas trejiems metams atidedant 3,3 mlrd. NOK sumos dalių mokėjimą, nors ir numatant galimybę atlikti išankstinį dalinį mokėjimą pasinaudojant pinigų nurašymo sprendimu;
- d. laivų be įgulos nuomos įmokų mokėjimo Kystruten KS/KirBerg Shipping KS atidėjimas trejiems metams, nors abi šios įmonės gali dalyvauti minėtame pinigų nurašymo sprendime; ir
- e. 150 mln. NOK vertės konvertuojamųjų obligacijų emisijos, kurios terminas sueina 2009 m. birželio mėn., išpirkimo atidėjimas trejiems metams ir atleidimas nuo palūkanų mokėjimo vieniems metams.

Norvegijos institucijos tvirtina, kad minėtas restruktūrizavimo planas atitinka esmines Sanavimo ir restruktūrizavimo gairių sąlygas. Norvegijos institucijos siūlo, kad Institucija 2010 m. kovo 4 d. Norvegijos institucijų raštą vertintų kaip oficialų pagalbos pranešimą apie restruktūrizavimo pagalbą.

II. VERTINIMAS

1. VALSTYBĖS PAGALBOS BUVIMAS

EEE susitarimo 61 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Išskyrus atvejus, kai šiame susitarime nustatyta kitaip, bet kokia EB valstybių narių, ELPA valstybių arba iš valstybės išteklių suteikta bet kokios formos pagalba, kuri iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, yra nesuderinama su šio susitarimo veikimu, kai ji daro įtaką susitariančiųjų šalių tarpusavio prekybai.“

Kitame skirsnyje Institucija vertina, ar trys priemonės (t. y.: i) NOx mokesčio (NOx fondo įmokų) grąžinimas, ii) „bendroji kompensacija“ ir iii) reikalavimo, susijusio su laivų, žiemos sezonu eksploatuojamų pagal viešosios paslaugos sutartį, skaičiumi, sušvelninimas) yra valstybės pagalba, kaip apibrėžta EEE

susitarimo 61 straipsnio 1 dalyje. Institucija laikosi nuomonės, kad šios trys priemonės turi būti vertinamos bendrai kaip schema⁽²⁵⁾, nes jos susijusios su papildomo atlygio *Hurtigruten* mechanizmu, kuris taikomas nuo 2007 m. iki sutarties galiojimo pabaigos, iš pradžių numatytos 2012 m. gruodžio 31 d.

1.1. Valstybės ištekliai

Mokėjimai pagal pirmąsias dvi priemones susiję su valstybės ištekliais, kaip apibrėžta EEE susitarimo 61 straipsnio 1 dalyje, nes finansuojami iš nacionalinio biudžeto asignavimų⁽²⁶⁾. Kalbant apie trečiąją priemonę, laivų skaičiaus sumažinimas nuo 11 iki 10 žiemos sezonu, atitinkamai nesumažinant kompensacijos, reiškia, kad sumažėja paslaugos teikimo mastas, bet ne mokėjimas. Taigi priemonė susijusi su valstybės ištekliais, kaip apibrėžta EEE susitarimo 61 straipsnio 1 dalyje.

1.2. Įmonės sąvoka

Tam, kad priemonė būtų laikoma valstybės pagalba, kaip apibrėžta EEE susitarimo 61 straipsnio 1 dalyje, ją taikant įmonei turi būti suteikiamas atrankinis ekonominis pranašumas.

Įmonė yra bet koks ekonomine veikla besiverčiantis subjektas⁽²⁷⁾. Ekonominė veikla – tai prekių ir paslaugų siūlymas konkrečioje rinkoje⁽²⁸⁾. *Hurtigruten* siūlo transporto ir kruizų paslaugas (NACE 50.1 ir 50.2 kodai). Taigi *Hurtigruten* yra įmonė, kaip apibrėžta EEE susitarimo 61 straipsnio 1 dalyje.

1.3. Pranašumo buvimas

Tam, kad priemonės būtų laikomos valstybės pagalba, jomis *Hurtigruten* turėjo būti suteikti pranašumai, dėl kurių sumažėjo mokesčiai, kuriuos įmonė paprastai būtų turėjusi mokėti iš savo biudžeto.

1.3.1. Valstybė kaip privatus rinkos veiklos vykdytojas. Linde bylos svarba

Norvegijos institucijos įrodinėjo, kad persvarstymo procese veikė panašiai, kaip racionalus rinkos veiklos vykdytojas, ir tvirtino, jog jos paprasčiausiai suteikė *Hurtigruten* galimybę įveikti didelius finansinius sunkumus, kad įmonė galėtų toliau teikti svarbias viešąsias paslaugas, kurių artimiausiu metu ar vidutinės

trukmės laikotarpiu nebūtų galėjusi teikti jokia kita įmonė. Atsižvelgdamos į tai, institucijos tvirtino, kad šiomis trimis priemonėmis *Hurtigruten* nesuteikta jokio pranašumo. Šiam argumentui pagrįsti Norvegijos institucijos mini Bendrojo Teismo sprendimą *Linde* byloje⁽²⁹⁾.

Institucija nemato sąsajos tarp *Linde* bylos faktų⁽³⁰⁾ ir valstybės elgesio šiame sprendime vertinamoje byloje.

Linde byla susijusi su susitarimų dėl pramonės įmonės privatizavimo grupe. Teismas nustatė, jog mokėjimas *Linde AG*, kad ši įvykdytų išpareigojimus, dėl kurių Vokietijos institucijos buvo sudariusios sutartį su trečiąja šalimi, yra įprastas komercinis sandoris, kurį įgyvendindamos Vokietijos institucijos veikė kaip racionalios rinkos veiklos vykdytojos, veikiančios rinkos ekonomikos sąlygomis, ir sandoris buvo komerciškai pagrįstas⁽³¹⁾. Ši byla jokių būdu nesusijusi su kompensacija už viešąją paslaugą – tuo, kas yra šiame sprendime vertinamos trys priemonės. Pirkdama viešąją paslaugą, valstybė neveikia kaip prekių ir paslaugų pirkėjas rinkoje. Priešingai, valstybei tenka įsikišti ir pirkti viešąją paslaugą dėl to, kad rinka arba negali pateikti to, ko nori valstybė, arba to neteikia valstybės reikalaujamomis sąlygomis. Kalbant apie viešąsias paslaugas, kompensacija skiriama remiantis teikėjo sąnaudomis, o ne paslaugos verte valstybei.

1.3.2. Kompensacija už viešąją paslaugą. Privatus rinkos veiklos vykdytojas ir Altmark

ETT aiškiai paaiškino, ką galima laikyti valstybės pagalba kompensacijos už viešąją paslaugą srityje ir ko šioje srityje negalima laikyti valstybės pagalba. Remiantis sprendimu *Altmark* byloje, valstybės kompensacija už viešosios paslaugos teikimą,

⁽²⁵⁾ Pagal 3 protokolo II dalies 1 straipsnio d dalį pagalbos schema – tai kiekvienas aktas, pagal kurį bendrai ir abstrakčiai akte nurodytoms įmonėms galima teikti individualią pagalbą nereikalaujant kitų įgyvendinimo priemonių, ir kiekvienas aktas, pagal kurį vienai arba kelioms įmonėms gali būti teikiama su konkrečiu projektu nesusijusi bei neribotam laikotarpiui skiriama pagalba ir (arba) neriboto dydžio pagalba.

⁽²⁶⁾ St.prp. Nr. 24 (2008–2009 m.), Innst. S. Nr. 92 (2008–2009 m.), Prop. 50 S (2009–2010 m.), Innst. 74 S (2009–2010 m.) ir Prop. 125 S (2009–2010 m.).

⁽²⁷⁾ 2008 m. vasario 21 d. sprendimo *Private Barneholders Landsforbund*, E-5/07, ELPA teismo ataskaitos p. 62, 78 punktas.

⁽²⁸⁾ 2000 m. rugsėjo 12 d. sprendimo *Pavlov*, C-180/98–C-184/98, Rink. p. I-6451, 75 punktas.

⁽²⁹⁾ 2002 m. spalio 17 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Linde*, T-98/00, Rink. p. II-3961.

⁽³⁰⁾ Toje byloje už buvusios Vokietijos Demokratinės Respublikos įmonių administravimą, restruktūrizavimą ir privatizavimą atsakinga viešosios teisės reglamentuojama įstaiga (toliau – THA) pardavė *Leuna Werke AG* (teisinio *Leuna-Werke GmbH* (toliau – LWG) pirm-tako) verslo veiklą įmonei *UCB Chemie GmbH* (toliau – UCB). Prie to pardavimo sutarties pridėta keletas papildomų sutarčių, įskaitant susitarimą, pagal kurį THA ir LWG išpareigojo dešimties metų laikotarpiu rinkos kaina teikti UCB konkrečius anglies monoksido (CO) kiekius ir kuriame numatyta galimybė susitarimą atnaujinti neribotam laikotarpiui. Teisę nutraukti šį susitarimą LWG turėjo tik tuo atveju, jeigu UCB su kokia nors trečiąja šalimi sudarytų kitą tiekimo susitarimą, kurio „sąlygos būtų ne mažiau palankios“ nei nustatytosios tame susitarime arba jeigu UCB pastatytų nuosavus CO gamybos įrenginius. Pastaruoju atveju THA sumokėtų UCB 5 mln. DEM „investicijų subsidiją“. THA ir LWG pagal šį susitarimą patyrė didelių nuostolių. UCB nenorėjo statyti nuosavų įrenginių ir toje srityje neveikė jokio kito gamintojo, taigi Vokietijos institucijos neturėjo teisės nutraukti susitarimą. Jos galiausiai sumokėjo įmonei *Linde AG* 9 mln. DEM, kad ši pastatytų ir eksploatuotų CO gamybos įrenginius ir savo ruožtu užtikrintų ilgalaikį CO tiekimą įmonei UCB, žr. 2002 m. spalio 17 d. sprendimo *Linde*, T-98/00, Rink. p. II-3961, 2–6 punktas.

⁽³¹⁾ *Ibid.*, 49–50 punktai.

kuri atitinka visus keturis toje byloje nustatytus kriterijus⁽³²⁾ (toliau – *Altmark* kriterijai), nėra valstybės pagalba, kaip apibrėžta EEE susitarimo 61 straipsnyje⁽³³⁾. Ir, priešingai, valstybės priemonės, kurios neatitinka vienos ar daugiau iš šių sąlygų, turi būti laikomos valstybės pagalba, kaip apibrėžta EEE susitarimo 61 straipsnyje⁽³⁴⁾.

Kitame skirsnyje Institucija įvertins, ar trijų vertinamų priemonių atveju *Altmark* kriterijai yra tenkinami.

Papildomai Institucija pažymi, kad Norvegijos institucijos bet kuriuo atveju nei išsamiau paaiškino, kaip trijų priemonių įgyvendinimas gali būti supanašinamas su privataus rinkos veiklos vykdytojo elgesiu, nei pateikė kokių nors įrodymų, kad privatus investuotojas būtų taip elgęsis. Tuo atžvilgiu Institucija pažymi, kad Norvegijos institucijos pateikė tik bendras pastabas apie tai, kad joms teko įgyvendinti šias priemones dėl prastos *Hurtigruten* finansinės padėties⁽³⁵⁾ siekiant užtikrinti, kad įmonė galėtų toliau teikti viešąją paslaugą, nes Norvegijos institucijoms būtų sunku rasti kitą įmonę šiai paslaugai teikti (bent jau artimiausiu metu ar vidutinės trukmės laikotarpiu). Norvegijos institucijos nebandė išsamiau palyginti savo veiksmų su privataus rinkos veiklos vykdytojo veiksmais ir tik bendrai pažymėjo, kad šioms trimis priemonėmis reikėjo mažiausių sąnaudų, o derybos vykdytos remiantis PWC ataskaitos pagrindinėje medžiagoje pateiktais nustatytais faktais. Be to, institucijos pateikė *ex post* paaiškinimus (dvi BDO ataskaitos) apie tai, kad šios trys priemonės nesusijusios su jokia kompensacijos permoka, tačiau savo veiksmų su privataus rinkos veiklos vykdytojo veiksmais išsamiau nepalygino.

1.3.3. Kompensacija už viešąją paslaugą. *Altmark* kriterijų vertinimas.

Norvegijos institucijos įrodinėja, kad kompensacija padidinta remiantis *Hurtigruten* susitarimo (dėl kurio 2004 m. surengtas konkursas) taikymo sritimi ir *Altmark* kriterijai tenkinti. Remdamosi tuo, institucijos tvirtina, kad šiomis trimis priemonėmis *Hurtigruten* nesuteikta jokio pranašumo.

Apie *Hurtigruten* susitarimą (sudarytas 2004 m. gruodžio 17 d.) Institucijai nebuvo pranešta, taigi jam nebuvo taikytas valstybės pagalbos vertinimas, kad būtų patikrinta, ar jis atitinka *Altmark* kriterijus.

⁽³²⁾ 2003 m. liepos 24 d. sprendimo *Altmark Trans*, C-280/00, Rink. p. I-7747, 89–93 punktai.

⁽³³⁾ *Ibid.*, 94 punktas ir 2006 m. kovo 30 d. sprendimo *Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti*, C-451/03, Rink. p. I-2941, 60 punktas.

⁽³⁴⁾ 2003 m. liepos 24 d. sprendimo *Altmark Trans*, C-280/00, Rink. p. I-7747, 94 punktas.

⁽³⁵⁾ Kaip paaiškino Norvegijos institucijos 2010 m. kovo 8 d. rašte (dok. Nr. 549465).

Kitame skirsnyje Institucija įvertins, ar papildomame susitarime nustatytos trys priemonės atitinka *Altmark* kriterijus.

1.3.3.1. Ketvirtasis ir antrasis *Altmark* kriterijai

Pagal ketvirtąjį *Altmark* kriterijų naudos gavėjas turi būti pasirenkamas viešojo konkurso tvarka arba kompensacija negali viršyti gerai veikiančios įmonės, tinkamai aprūpintos priemonėmis viešajai paslaugai teikti, sąnaudų⁽³⁶⁾.

Ši kriterijų reikėtų vertinti atsižvelgiant į antrąjį kriterijų, pagal kurį reikalaujama, kad parametrai, pagal kuriuos apskaičiuojami kompensacijos mokėjimai, būtų objektyviai ir skaidriai nustatomi iš anksto⁽³⁷⁾.

Hurtigruten pasirinkta viešosios paslaugos teikėja pagal 2004 m. įgyvendintą viešojo konkurso procedūrą, pagal kurios rezultatus sudarytas *Hurtigruten* susitarimas. Kompensacijos patikslinimas, dėl kurio susitarta 2008 m. spalio 27 d., atliktas remiantis *Hurtigruten* susitarimo 8 straipsniu. Institucija primena, kad 8 straipsnis yra peržiūros nuostata, pagal kurią abiem šalims leidžiama reikalauti persvarstyti sutartį dėl išskirtinio valstybės atlygio tikslinimo, ir joje nustatyta (Institucijos vertimas):

„Remdamosi oficialiais aktais, dėl kurių gerokai pasikeičia sąnaudos, taip pat radikaliais išteklų veiksmų kainų pokyčiais, kurių šalys pagrįstai negalėjo numatyti, susitariančiosios šalys gali reikalauti persvarstyti dėl išskirtinio valstybės atlygio tikslinimo, teikiamos paslaugos pakeitimo ar kitų priemonių. Vykstant tokioms deryboms, kita šalis turi teisę susipažinti su visais būtinais dokumentais.“⁽³⁸⁾

Nors peržiūros nuostata buvo įtraukta į viešojo konkurso procedūrą, Institucijos nuomone, ją reikia vertinti atsižvelgiant į tai, ar, vertinant pagal ketvirtąjį *Altmark* kriterijų, pradinė konkurso procedūra apima šios nuostatos taikymą vėlesniame sutarties galiojimo etape.

Norvegijos institucijos pareiškė, kad 8 straipsnis yra tradicinė ir įprasta persvarstyti (peržiūros) nuostata, ir įrodinėjo, kad dėl trijų priemonių *Hurtigruten* susitarimas nebuvo iš esmės pakeistas, nes papildoma kompensacija susijusi su dokumentais

⁽³⁶⁾ 2003 m. liepos 24 d. sprendimo *Altmark Trans*, C-280/00, Rink. p. I-7747, 93 punktas: „Ketvirta, kai įmonė, vykdanči su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus, konkrečiu atveju nėra atrenkama viešųjų pirkimų konkurso tvarka, sudarančia sąlygas atrinkti konkurso dalyvį, galintį teikti šias paslaugas bendruomenei už mažiausią kainą, reikalingos kompensacijos dydis turi būti nustatomas remiantis tipiškos, gerai veikiančios ir tinkamas transporto priemonės, atitinkančios privalomus viešosios paslaugos reikalavimus, turinčios įmonės sąnaudų, kurios būtų susidariusios vykdančios šiuos įsipareigojimus, analize, atsižvelgiant į atitinkamas pajamas ir pagrįstą pelną vykdančios įsipareigojimus.“

⁽³⁷⁾ 2003 m. liepos 24 d. sprendimo *Altmark Trans*, C-280/00, Rink. p. I-7747, 90–91 punktai: „Antra, kriterijai, kurių pagrindu apskaičiuojama kompensacija, turi būti iš anksto objektyviai ir skaidriai nustatyti tam, kad įmonei pagalbos gavėjai nebūtų suteiktas ekonominis pranašumas konkuruojančių įmonių atžvilgiu. Valstybės narės išmokama kompensacija padengti įmonės patirtus nuostolius nesant iš anksto nustatytų kriterijų, kai vėliau paaiškėja, kad tam tikrų paslaugų, susijusių su viešosios paslaugos įsipareigojimų vykdymu, teikimas nebuvo ekonomiškai perspektyvus, bus laikomas finansine priemone, kuri yra laikoma valstybės pagalba pagal Sutarties 92 straipsnio 1 dalį.“

⁽³⁸⁾ Dėl originalo teksto norvegų kalba žr. 10 išnašą.

pagrįstu viešosios paslaugos sąnaudų padidėjimu. Taigi, remiantis Norvegijos institucijų pateikta argumentacija, kompensacija nėra permokėta, o veikiau atkurta sutarties pusiausvyra – panašiai būtų buvę tuo atveju, jeigu būtų taikytas Norvegijos sutarčių įstatymo 36 straipsnis ar kitos panašios Norvegijos teisės nuostatos.

Visų pirma Institucija pažymi, kad pagal bendruosius viešųjų pirkimų principus dėl esminių sutarčių patikslinimų paprastai būtina surengti naują konkurso procedūrą⁽³⁹⁾. Atsižvelgdama į tai, kad šiuo atveju taikant 8 straipsnį – pagal kurį „gerokai pasikeitus sąnaudoms“ ir „radikaliai pasikeitus išteklių veiksnių kainoms“ leidžiama susitarimą persvarstyti – valstybės atlygis *Hurtigruten* dėl papildomame susitarime nustatytų trijų priemonių gerokai padidėjo⁽⁴⁰⁾, Institucija laikosi nuomonės, kad dėl tokio kompensacijos padidėjimo iš esmės buvo galima skelbti naują konkurso procedūrą.

Institucija laikosi nuomonės, jog negalima manyti, kad pradinė konkurso procedūra apimtų padidėjusį valstybės atlygį pagal papildomame susitarime nustatytas tris priemones.

Institucija nebūtinai mano, kad bet kokia išskirtinė kompensacija, suteikta pagal sutarties, dėl kurios surengtas konkursas, persvarstymo nuostatą, neatitiks ketvirtojo *Altmark* kriterijaus, taigi bus susijusi su valstybės pagalba. Tačiau, kaip paaiškinta toliau, 8 straipsnyje nenustatyta objektyvių ir skaidrių parametrų, kurių pagrindu, kaip reikalaujama pagal antrąjį *Altmark* kriterijų, buvo apskaičiuota kompensacija trijų priemonių forma.

Institucija pažymi, kad pagal 8 straipsnį *Hurtigruten* nesuteikiama teisė į padidėjusią kompensaciją remiantis iš anksto nustatytais parametrais. Pagal šią nuostatą įmonei paprasčiausiai suteikiama teisė pradėti pakartotines derybas, kai i) dėl oficialių aktų gerokai pasikeičia sąnaudos ir to nebuvo galima pagrįstai numatyti arba kai ii) radikaliai pasikeičia išteklių veiksnių kainos.

Be to, 8 straipsnyje nepateikiama konkrečių gairių, kaip turėtų būti apskaičiuojama papildoma kompensacija. Nuostatos tekste nenustatyta jokių parametrų, pagal kuriuos būtų apibrėžiama, kuriuos sąnaudų veiksniai apima persvarstymo nuostata ar kaip tokios sąnaudos turėtų būti kompensuojamos. Be to, nenustatyta jokių papildomos kompensacijos sumos, kuri gali būti suteikta, apribojimų. Sprendžiant vien iš persvarstymo nuostatos teksto, konkretus šios nuostatos taikymas, atrodo, nemažai

priklauso nuo Norvegijos institucijų nuožiūros, taip pat nuo susijusių šalių derybų įgūdžių. Kita vertus, Norvegijos institucijos įrodinėjo, kad 8 straipsnio tekstas turi būti aiškinamas remiantis jo taikymo aplinkybėmis, paskirtimi ir tikslu užtikrinti sąžiningą šalių teisių ir pareigų pusiausvyrą⁽⁴¹⁾. Tačiau net ir atsižvelgiant į tuos veiksniai iš konkretaus šios nuostatos taikymo šioje byloje, kaip paaiškinta toliau, matyti, kad ji neatitinka antrojo *Altmark* kriterijaus skaidrumo ir objektyvumo reikalavimų.

Kalbant konkrečiai apie NOx mokestį, Norvegijos institucijos paaiškino, kad pagal derybų su *Hurtigruten* rezultatus nustatytas 90 % grąžinimo lygis⁽⁴²⁾ ir kad Norvegijos institucijos nenorėjo grąžinti visų su NOx mokesčiu susijusių išlaidų, nes nenorėjo panaikinti jokių paskatų *Hurtigruten* mažinti išmetamuosius NOx kiekius. Tačiau Norvegijos institucijos nepateikė Institucijai jokie paaiškinimo dėl šio apskaičiavimo parametrų. Priešingai, Norvegijos institucijos parodė, kad 8 straipsnio taikymas itin priklauso nuo nuožiūros, nes jos aiškina, kad kitose viešųjų paslaugų sutartyse, kaip antai susijusiose su regioniniais maršrutais kursuojančių automobilių keltų paslaugomis, numatytos panašios nuostatos⁽⁴³⁾ ir kad pagal šias panašias nuostatas regioniniais maršrutais kursuojančių automobilių keltų operatoriams grąžinta 100 % sumokėtų NOx mokesčių ir įnašų į NOx fondą⁽⁴⁴⁾.

Be to, Norvegijos institucijos nepateikė Institucijai parametrų, pagal kuriuos i) apskaičiuojama bendroji kompensacija (66 mln. NOK) ir ii) sušvelninamas reikalavimas dėl laivų, eksploatuojamų pagal viešosios paslaugos sutartį, skaičiaus (ši priemonė nuo 2008 m. lapkričio 16 d. iki 2008 m. gruodžio 31 d. įvertinta 3,6 mln. NOK, o nuo 2009 m. sausio 1 d. iki 2009 m. kovo 31 d. – 7,7 mln. NOK). Vietoj to Norvegijos institucijos iš pradžių užsiminė apie prastą *Hurtigruten* finansinę padėtį⁽⁴⁵⁾ ir pateikė nuorodą į dokumentus, kuriais pagrįsta PWC ataskaita; toje ataskaitoje nustatytas išsamių derybų, per kurias institucijos, siekdamos užtikrinti tolesnį viešosios paslaugos teikimą, sutiko atlikti papildomus tariamai komerciniais sumetimais ir papildomomis viešosios paslaugos teikimo sąnaudomis pagrįstus mokėjimus, pagrindas. Paskui Norvegijos institucijos paprasčiausiai pateikė Institucijai dvi *BDO Noraudit* pagal užsakymą parengtas ataskaitas, kad *ex post* pagrįstų, jog šios trys priemonės nesusijusios su kompensacijos permoka. Tačiau Institucijos nuomone, kuri priešinga Norvegijos institucijų nuomonei, iš šių trijų ataskaitų matyti, kad trys priemonės faktiškai susijusios su kompensacijos permoka, – tuo požiūriu, kad kompensacija nėra apribota viešosios paslaugos teikimo sąnaudų padidėjimu, – ir nepateikta jokie paaiškinimo dėl parametrų, kurie naudoti šioms sąnaudoms nustatyti⁽⁴⁶⁾.

⁽³⁹⁾ 2008 m. birželio 19 d. sprendimo *Pressetext Nachrichtenagentur GmbH*, C-454/06, Rink. p. 4401, 59–60 ir 70 punktai.

⁽⁴⁰⁾ Institucija primena, kad Norvegijos institucijos pateikė apskaičiavimus, iš kurių matyti, kad papildomi mokėjimai, dėl kurių susitarta 2008 m. spalio 27 d., atitinka 2008 m. kompensacijos pagal *Hurtigruten* susitarimą 26 % padidėjimą, neįskaitant kompensacijos patikslinimo pagal *Hurtigruten* susitarimo 6 straipsnio 2 dalies kainų tikslinimo nuostatą. Žr. 14 išnašą.

⁽⁴¹⁾ 2010 m. rugsėjo 30 d. Norvegijos institucijų raštas (dok. Nr. 571486), p. 11.

⁽⁴²⁾ *Hurtigruten* NOx mokesčio (įnašų į NOx fondą) atėmus veiklą Geirangerio fiorde.

⁽⁴³⁾ 2011 m. balandžio 15 d. (dok. Nr. 595326) ir 2011 m. gegužės 6 d. (dok. Nr. 597151) Norvegijos institucijų e. pašto raštai.

⁽⁴⁴⁾ 2011 m. gegužės 6 d. Norvegijos institucijų e. pašto raštas (dok. Nr. 597151).

⁽⁴⁵⁾ Kaip pagrįsta informacija, kurią Norvegijos institucijos pateikė 2010 m. kovo 8 d. raštu (dok. Nr. 549465).

⁽⁴⁶⁾ Žr. II.3.2 skirsnį.

Be to, atrodo, jog antroji BDO *Noraudit* ataskaita pagrįsta principu, kad papildoma kompensacija, skiriama pagal 8 straipsnį, galima padengti visas padidėjusias viešosios paslaugos teikimo sąnaudas, neatsižvelgiant į tai, ar tos sąnaudos padidėjo dėl radikalių pokyčių, kurių nebuvo galima pagrįstai numatyti (ar 8 straipsnyje nustatyti kriterijai būtų tenkinami kitaip).

Kalbant apie kuro sąnaudų padidėjimą, *Hurtigruten* susitarime jau buvo nustatytas kainų tikslinimo mechanizmas (6 straipsnio 2 dalis). Institucija laikosi nuomonės, jog galimi konkurso dalyviai pagrįstai tikėtusi, kad ši nuostata būtų taikoma padidėjusių kuro sąnaudų klausimui spręsti. Kuro kaina yra svarbus kruizinių laivų (keltų) operatorių sąnaudų elementas, tad Institucija mano, jog šio sektoriaus operatoriai paprastai imasi priemonių, siekdami užtikrinti, kad dėl kainų svyravimų nepatirtų netinkamos finansinės rizikos. Praktikoje *Hurtigruten* iš tikrųjų pasirūpino kai kurių savo kuro sąnaudų rizikos draudimu. Neatsižvelgdamos į tai, Norvegijos institucijos nusprendė atlikti papildomus mokėjimus pagal 8 straipsnio peržiūros nuostatą.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Institucija laikosi nuomonės, kad iš šių konkretaus 8 straipsnio taikymo rezultatų matyti jo skaidrumo ir objektyvumo stoka, ir mano, jog labai mažai tikėtina, kad koks nors rinkos dalyvis būtų galėjęs tikėtis 8 straipsnio taikymo šiuo būdu.

Pagal ketvirtąjį *Altmark* kriterijų, jeigu konkurso tvarka netaikoma, reikalingos kompensacijos dydis turi būti nustatomas remiantis tipiškos, gerai veikiančios ir tinkamas transporto priemonės, atitinkančias privalomus viešosios paslaugos reikalavimus, turinčios įmonės sąnaudomis, kurios būtų susidariusios vykdant tuos išpareigojimus, atsižvelgiant į atitinkamas pajamas ir pagrįstą pelną vykdant išpareigojimus. Norvegijos institucijos nepateikė jokios informacijos, kad pagrįstų, jog yra tenkinamas ketvirtojo *Altmark* kriterijaus „veiksmingumo“ kriterijus⁽⁴⁷⁾. Priešingai, iš Institucijai pateiktų ataskaitų matyti, kad *Hurtigruten* už viešosios paslaugos teikimą buvo skirta kompensacijos permoka⁽⁴⁸⁾. Taigi Institucija negali sutikti, kad šios trys priemonės atitinka ketvirtąjį *Altmark* kriterijų.

Taigi, atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Institucija daro išvadą, kad antrasis *Altmark* kriterijus nėra tenkinamas. Be to, Institucija daro išvadą, jog, atsižvelgiant į 8 straipsnio taikymą ir 2008 m. persvarstymo rezultatą (t. y. į tris priemones), negalima manyti, kad, vertinant pagal ketvirtąjį *Altmark* kriterijų, konkurso procedūra apimtų ir papildomą susitarimą. Be to, Norvegijos institucijos neįrodė, kad tenkinamas ketvirtojo *Altmark* kriterijaus

⁽⁴⁷⁾ T. y. kad „reikalingos kompensacijos dydis turi būti nustatomas remiantis tipiškos, gerai veikiančios ir tinkamas transporto priemonės, atitinkančias privalomus viešosios paslaugos reikalavimus, turinčios įmonės sąnaudų, kurios būtų susidariusios vykdant šiuos išpareigojimus, analize, atsižvelgiant į atitinkamas pajamas ir pagrįstą pelną vykdant išpareigojimus.“

⁽⁴⁸⁾ Žr. II.3.2 skirsnį.

„veiksmingumo“ kriterijus. Taigi Institucija daro išvadą, kad ketvirtasis *Altmark* kriterijus šiuo atveju taip pat nėra tenkinamas.

1.3.3.2. Trečiasis *Altmark* kriterijus

Pagal trečiąjį kriterijų reikalaujama, kad kompensacija neviršytų sąnaudų, patirtų teikiant viešąją paslaugą, atėmus pajamas, gautas teikiant paslaugą (tačiau į kompensaciją gali būti įtrauktas pagrįstas pelnas)⁽⁴⁹⁾.

Hurtigruten verčiasi komercine veikla, kuri nepatenka į viešosios paslaugos sritį, pvz., plukdydama kruizų keleivius *Hurtigruten* laivais. Trečiasis *Altmark* kriterijus turi būti vertinamas kartu su bendraisiais sąnaudų paskirstymo principais, pvz., nustatytais sprendime *Chronopost*⁽⁵⁰⁾. Tai reiškia, kad tais atvejais, kai viešosios paslaugos teikėjai, be viešosios paslaugos, vykdo ir komercinę veiklą, tai komercinei veiklai turi būti priskirta proporcinga nustatytųjų bendrųjų sąnaudų dalis⁽⁵¹⁾.

Norvegijos institucijų pateiktose ataskaitose pažymima, kad šios trys priemonės apėmė ne tik padidėjusias viešosios paslaugos teikimo sąnaudas – jos taip pat skirtos viešosios paslaugos sričiai nepriklausančios veiklos sąnaudoms kompensuoti⁽⁵²⁾. Be to, antrojoje BDO ataskaitoje pažymima, kad šios trys priemonės taip pat apėmė padidėjusias sąnaudas, kurios nebuvo susijusios su radikaliais pokyčiais, kurių nebuvo galima pagrįstai numatyti (t. y. ne visos sąnaudos, kurioms faktiškai taikytos priemonės, buvo sąnaudos, kurias būtų galima teisėtai padengti pagal 8 straipsnį)⁽⁵³⁾.

Be to, *Hurtigruten* netvarkė atskiros viešosios paslaugos ir veiklos, nepatenkančios į viešosios paslaugos sritį, apskaitos⁽⁵⁴⁾, ir trijų priemonių apskaičiavimas, atrodo, i) pagrįstas principu, kad viešosios paslaugos teikimo veiklai turėtų tekti visos viešosios paslaugos teikimo veiklai ir paslaugoms, kurios nepatenka į viešosios paslaugos sritį, bendros nustatytosios sąnaudos arba didžioji jų dalis, arba ii) prielaida, kad viešosios paslaugos ir paslaugų, kurios nepatenka į viešosios paslaugos sritį, nereikia skirti ir pagalba gali būti skiriama, kad visa *Hurtigruten* veikla pelninga būtų (t. y. ir viešosios paslaugos veikla, ir paslaugos, nepatenkančios į viešosios paslaugos sritį)⁽⁵⁵⁾. Taigi komercinei veiklai nepriskiriama jokia proporcinga nustatytųjų bendrųjų išlaidų dalis ir nustatant valstybės kompensaciją už paslaugą tokia dalis nėra atskaitoma.

⁽⁴⁹⁾ 2003 m. liepos 24 d. sprendimo *Altmark Trans*, C-280/00, Rink. p. I-7747, 92 punktas: „Trečia, kompensacija negali viršyti to, kas būtina, siekiant padengti visas ar dalį išlaidų, kurios patiriamos vykdant viešosios paslaugos įpareigojimus, atsižvelgiant į gautas atitinkamas įplaukas ir protingą pelną, susijusį su šių išpareigojimų vykdymu. Šios sąlygos svarbu laikytis siekiant užtikrinti, kad įmonei gavėjai nesuteikiama jokio pranašumo, kuris iškraipytų konkurenciją ar galėtų ją iškraipyti, sustiprindamas tos įmonės konkurencinę padėtį.“

⁽⁵⁰⁾ 2003 m. liepos 3 d. sprendimas *Chronopost*, C-83/01 P, C-93/01 P ir C-94/01 P, Rink. p. I-6993.

⁽⁵¹⁾ *Ibid.*, 40 punktas.

⁽⁵²⁾ Žr. I.5.1 skirsnį.

⁽⁵³⁾ Žr. I.4.2. skirsnį.

⁽⁵⁴⁾ *Loco citato.*

⁽⁵⁵⁾ Žr. II.3.2 skirsnį, kuriame pateikiama papildomų nuorodų.

Kaip paaiškinta išsamesniame vertinime II.3.2 skirsnyje (dėl kompensacijos permokos), apskaita nėra tinkamai atskirta ir priemonių apskaičiavimas neatitinka minėtų kriterijų – visų pirma naudojant nereprezentatyvias hipotetines sąnaudas ir pajamas, kai žinomos tikros sąnaudos ir pajamos, – todėl Institucija daro išvadą, kad trečiasis *Altmark* kriterijus šiuo atveju nėra tenkinamas.

1.3.3.3. *Altmark* kriterijai. Išvada

Netenkinami trys iš keturių *Altmark* kriterijų, o tam, kad valstybės kompensacija už viešosios paslaugos teikimą būtų laikoma valstybės pagalba, užtenka, kad nebūtų tenkinamas tik vienas iš kriterijų, taigi negalima manyti, kad šiomis trimis priemonėmis *Hurtigruten* nesuteikiama pranašumo, kaip apibrėžta EEE susitarimo 61 straipsnyje.

1.4. Atrankinis trijų priemonių pobūdis

Priemonės turi būti atrankinės tuo požiūriu, kad jas taikant palaikomos „tam tikros įmonės arba tam tikrų prekių gamyba“. Manoma, jog atrankinis ekonominis pranašumas suteikiamas tuo atveju, kai nustatoma, kad priemonė nėra bendrai taikoma visoms įmonėms atskiroje EEE valstybėje ⁽⁵⁶⁾.

Institucija mano, kad dėl šių trijų priemonių valstybės atlygis *Hurtigruten* padidėjo ir jos nustatytos surengus individualias derybas su šia įmone. Galimybę pakartotinai derėtis dėl kompensacijos už paslaugą didinimo turėjo tik *Hurtigruten*, nes buvo vienintelė paslaugos teikėja. Todėl Institucija daro išvadą, kad šiomis trimis priemonėmis *Hurtigruten* suteikiamas atrankinis pranašumas.

Tačiau dėl NOx mokesčio (įnašų į NOx fondą) grąžinimo Norvegijos institucijos pateikė Institucijai papildomą informaciją apie administracinę tokių mokesčių grąžinimo viešųjų paslaugų teikėjams praktiką. Norvegijos institucijos paaiškino, kad mokesčio ir įnašų grąžinimo atrankiniu nelaiko, nes „toks pat grąžinimas taikomas visoms keleivių plukdymo jūra paslaugoms, kurios teikiamos vykdant su viešąja paslauga susijusius išpareigojimus <...> visos kitos transporto paslaugos, teikiamos panašiomis sąlygomis, vertinamos taip pat. Prie šių kitų transporto paslaugų priskiriamas reguliarus susisiekimas automobilių keltais nacionaliniais ir regioniniais maršrutais, taip pat reguliarus susisiekimas greitaisiais keleiviniais keltais.“ ⁽⁵⁷⁾

Nustačius NOx mokestį, Norvegijos institucijos taiko administracinę praktiką, pagal kurią transporto įmonėms, vykdančioms su viešąja paslauga susijusius išpareigojimus, grąžinamas visas

NOx mokestis (įnašai į NOx fondą) – tiek, kiek tie įnašai susiję su tokiais išpareigojimais ⁽⁵⁸⁾. Tačiau *Hurtigruten* atveju Norvegijos institucijos nusprendė grąžinimą apriboti suma, kuri, jų nuomone, sudaro 90 % NOx mokesčio (įnašo į NOx fondą), susijusio su viešosios paslaugos išpareigojimu. Nustatyta, kad būtų nepageidautina visiškai padengti NOx sąnaudas, nes tokiu atveju *Hurtigruten* turėtų mažiau paskatų mažinti išmetamuosius kiekius ⁽⁵⁹⁾.

Teismai yra nustatę, kad mokesčių priemonės, kuriomis tam tikroms įmonėms suteikiamas pranašumas, yra neatrankinės, nes jos pagrįstos bendros sistemos, kuriai priklauso, pobūdžiu ir bendra struktūra ⁽⁶⁰⁾. *Adria-Wien Pipeline* byloje ⁽⁶¹⁾ ETT įvertino Austrijos schemą, pagal kurią visoms įmonėms taikytas energijos vartojimui nustatytas aplinkosaugos mokestis ir prekes gaminančios įmonės turėjo teisę susigrąžinti dalį sumokėtų mokesčių. Paslaugas teikiančios įmonės neturėjo teisės į panašų mokesčių grąžinimą. Kilo klausimas, ar mokesčių grąžinimas prekes gaminančioms įmonėms yra valstybės pagalba. Vertindamas sistemos pobūdį ar bendrą struktūrą, ETT nenustatė jokio pagrindimo, nes ekologiniai sumetimai, kuriais pagrįsti nacionalinės teisės aktai, nepateisino skirtingo paslaugas teikiančių įmonių ir prekes gaminančių įmonių energijos vartojimo vertinimo. Teismas konstatavo, kad kiekvieno iš tų sektorių energijos vartojimas vienodai žalingas aplinkai ⁽⁶²⁾.

Šiuo atveju galima pateikti panašias pastabas. NOx mokesčio tikslas – mažinti išmetamuosius NOx kiekius ⁽⁶³⁾. Kyla klausimas, ar NOx mokesčio (įnašo į NOx fondą) grąžinimas viešųjų paslaugų teikėjams pagrįstas NOx mokesčio sistemos pobūdžiu, ar bendra sistema. NOx mokesčio sistemos tikslas – skatinti įmones mažinti savo išmetamuosius NOx kiekius, taigi mažinti aplinkos taršą. Šie sumetimai, kuriais pagrįstas NOx mokestis, nepateisina skirtingo viešųjų paslaugų teikėjų ir tų, kurie viešosios paslaugos neteikia, vertinimo. Viešųjų paslaugų teikėjų išmetamieji NOx kiekiai yra lygiai taip pat žalingi aplinkai. Net jei tai būtų pagrįsta NOx mokesčio sistemos logika, vykdydama su viešąja paslauga susijusius išpareigojimus, *Hurtigruten* kartu verčiasi ir komercine veikla, o grąžinant NOx mokestį (įnašus į NOx fondą) šių dviejų rūšių veikla nebuvo tinkamai atskirta ⁽⁶⁴⁾.

⁽⁵⁸⁾ 2008 m. gegužės 13 d. Transporto ir ryšių ministerijos raštas *Næringslivet Hovedorganisasjon* (dok. Nr. 595326) ir 2011 m. gegužės 3 d. Norvegijos institucijų e. pašto raštas (dok. Nr. 596802).

⁽⁵⁹⁾ 2011 m. gegužės 6 d. Norvegijos institucijų e. pašto raštas (dok. Nr. 597151).

⁽⁶⁰⁾ 2011 m. gegužės 10 d. sprendimo *Lichtenšteino Kunigaikštystė ir kiti prieš ELPA priežiūros instituciją*, E-4/10, E-6/10 ir E-7 (OL C 294, 2011 10 6, p. 7 ir EEE priedas Nr. 53, 2011 10 6, p. 1), 87 punktą ir 2001 m. lapkričio 8 d. sprendimo *Adria-Wien Pipeline*, C-143/99, Rink. p. I-3913, 41 punktą.

⁽⁶¹⁾ 2001 m. lapkričio 8 d. sprendimas *Adria-Wien Pipeline*, C-143/99, Rink. p. I-3913.

⁽⁶²⁾ 2001 m. lapkričio 8 d. sprendimo *Adria-Wien Pipeline*, C-143/99, Rink. p. I-3913, 49–53 punktai.

⁽⁶³⁾ Žr. Institucijos sprendimo Nr. 501/08/COL, kuriuo patvirtinama NOx fondo schema ir kurį galima rasti interneto svetainėje <http://www.efasurv.int/?1=1&showLinkID=14653&1=1>, I.2.1 skirsnį.

⁽⁶⁴⁾ Žr. II.3.2 skirsnį.

⁽⁵⁶⁾ 1999 m. birželio 29 d. sprendimo *Déménagements-Manutention Transport SA*, C-256/97, Rink. p. I-3913, 27 punktą.

⁽⁵⁷⁾ 2010 m. rugsėjo 30 d. Norvegijos institucijų raštas (dok. Nr. 571786), p. 14.

Taigi Institucija gali tik padaryti išvadą, kad 90 % *Hurtigruten* NOx mokesčio (įnašo į NOx fondą) kompensavimas yra atrankinė priemonė, nes kitoms įmonėms, kurios verčiasi panašia, bet su viešąja paslauga nesusijusia transporto veikla, tenka prisiimti visas NOx mokesčio (įnašų į NOx fondą) sąnaudas.

Taigi Institucija daro išvadą, kad šiomis trimis priemonėmis *Hurtigruten* suteikiamas atrankinis pranašumas.

1.5. Konkurencijos iškraipymas ir poveikis susitariančiųjų šalių tarpusavio prekybai

Kai dėl finansinės pagalbos sustiprėja vienos įmonės padėtis, palyginti su kitomis EEE vidaus prekybos rinkoje konkuruojančiomis įmonėmis, manoma, kad ta pagalba daro poveikį tai prekybai ⁽⁶⁵⁾.

Kaip parodyta, šiomis trimis priemonėmis *Hurtigruten* suteikiamas atrankinis ekonominis pranašumas. Vidaus jūrų paslaugų (jūrų kabotažo) rinka, kurioje veikia *Hurtigruten*, EEE konkurencijai atverta 1998 m. ⁽⁶⁶⁾. Be to, *Hurtigruten* taip pat verčiasi veikla turizmo sektoriuje, visų pirma siūlydama kruizus (keliones pirmyn ir atgal) palei Norvegijos pakrantę. Kiti operatoriai taip pat siūlo kruizus palei tas pačias Norvegijos pakrantės dalis ⁽⁶⁷⁾. Be to, *Hurtigruten* taip pat vykdo nemažai įvairių kruizų įvairiose Europos valstybėse.

Taigi Institucija daro išvadą, kad *Hurtigruten* suteikta kompensacija gali iškraipyti konkurenciją ir daryti poveikį EEE vidaus prekybai.

2. PROCEDŪRINIAI REIKALAVIMAI

Pagal 3 protokolo I dalies 1 straipsnio 3 dalį „apie visus ketinimus suteikti ar pakeisti pagalbą ELPA priežiūros institucija turi būti laiku informuojama, kad ji galėtų pateikti savo pastabas <...>. Atitinkama valstybė savo pasiūlytų priemonių neįgyvendina tol, kol nepriimamas galutinis sprendimas“.

Norvegijos institucijos apie šias tris priemones Institucijai nepranešė. Todėl Institucija daro išvadą, kad Norvegijos institucijos nesilaikė 3 protokolo I dalies 1 straipsnio 3 dalyje nustatytų įsipareigojimų tai padaryti.

3. PAGALBOS DERĖJIMAS

Norvegijos institucijos remiasi EEE susitarimo 59 straipsnio 2 dalimi ir tvirtina, kad šios priemonės yra būtina kompensacija už viešosios paslaugos teikimo įsipareigojimą pagal Institucijos pagalbos jūrų transportui gaires ir bendruosius kompensacijos už viešąją paslaugą principus. Be to, institucijos pasirėmė 61

straipsnio 3 dalies c punktu ir tvirtina, kad nagrinėjamos priemonės gali būti laikomos derančiomis su EEE susitarimu kaip restruktūrizavimo priemonės pagal Sanavimo ir restruktūrizavimo gaires.

Kitame skirsnyje Institucija vertina pagalbos, kaip kompensacijos už viešąją paslaugą remiantis EEE susitarimo 59 straipsnio 2 dalimi ir kaip sanavimo ir restruktūrizavimo priemonės arba „neatidėliotinos priemonės“ pagal 61 straipsnio 3 dalį, derėjimą su EEE susitarimo veikimu.

3.1. Valstybės pagalbos kompensacijos už jūrų transporto viešąją paslaugą forma vertinimo teisinė sistema

Remiantis Jūrų kabotažo reglamento 4 straipsniu ir Institucijos pagalbos jūrų transportui gairių 9 skirsniu, ELPA valstybės gali nustatyti su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus arba sudaryti viešųjų paslaugų sutartis dėl tam tikrų jūrų transporto paslaugų, jeigu kompensacija atitinka EEE susitarimo taisykles ir valstybės pagalbą reglamentuojančią tvarką.

EEE susitarimo 59 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Įmonėms, kurioms patikėta teikti visuotinės ekonominės svarbos paslaugas, arba pajamų gaunantiems monopolinėms įmonėms šiame susitarime nustatytos taisyklės, visų pirma konkurencijos taisyklės, yra taikomos, jei jų taikymas nei teisiškai, nei faktiškai netrukdo atlikti joms patiktų specialių uždavinių. Prekybos plėtojimui neturi būti daroma tokio poveikio, kuris prieštarautų susitariančiųjų šalių interesams.“

Institucija pažymi, kad Institucijos gairėse dėl valstybės pagalbos kompensacijos už viešąją paslaugą forma (toliau – Kompensacijos už viešąją paslaugą gairės) daugiausia apibendrinami bendrai taikomi kompensacijos už viešąją paslaugą principai, nors tos gairės transporto sektoriui ir netaikomos ⁽⁶⁸⁾. Kompensacijos už viešąją paslaugą gairėmis toliau remiamasi tik tiek, kiek jose išreiškiami tokie bendrai taikomi principai.

Tam, kad valstybės pagalba būtų laikoma kompensacija už viešąją paslaugą, kuri derėtų su EEE susitarimo veikimu remiantis 59 straipsnio 2 dalimi, visų pirma atitinkama paslauga turi būti visuotinės ekonominės svarbos paslauga. Antra, ELPA valstybė turi būti patikėjusi atitinkamai įmonei teikti tą paslaugą. Trečia, kompensacijos suma turi būti skiriama skaidriai ⁽⁶⁹⁾ ir turi būti proporcinga ⁽⁷⁰⁾, t. y. ji neturi viršyti sumos, kurios reikia ⁽⁷¹⁾ padengti sąnaudoms, susidariusioms vykstant viešosios paslaugos įsipareigojimus, įskaitant pagrįstą pelną ⁽⁷²⁾.

⁽⁶⁵⁾ 1980 m. rugsejo 17 d. sprendimo *Philip Morris*, 730/79, Rink. p. 2671, 11 punktas.

⁽⁶⁶⁾ OL L 30, 1998 2 5, įtraukta kaip EEE susitarimo XIII priedo 53a punktas.

⁽⁶⁷⁾ T. y. *Seabourn Cruise Line Limited* ir *Silversea Cruises Ltd*.

⁽⁶⁸⁾ Institucijos gairių dėl valstybės pagalbos kompensacijos už viešąją paslaugą forma 2 punktas.

⁽⁶⁹⁾ Žr. Institucijos jūrų transporto gairių 2.2 skirsnį: „Valstybės pagalba visada turi būti apibojama tuo, kas būtina jos tikslui pasiekti, ir skiriama skaidriai.“

⁽⁷⁰⁾ Žr. Komisijos sprendimo byloje N 62/05 (Italija) 46 punktą ir sprendimo byloje N 265/06 (Italija) 48 punktą.

⁽⁷¹⁾ Žr. Institucijos jūrų transporto gairių 2.2 skirsnį.

⁽⁷²⁾ Žr. Kompensacijos už viešąją paslaugą gairių 2.4 skirsnį.

Sprendime pradėti oficialią tyrimo procedūrą Institucija nekėlė klausimo, ar tenkinami pirmieji du kriterijai (⁷³). Tačiau, Institucijos nuomone, remiantis Norvegijos institucijų pateikta informacija, negalima daryti išvados, kad trečiojo kriterijaus yra laikomasi. Pradžioje Institucija pabrėžia, kad *Hurtigruten* susitarimas sudarytas remiantis viešuoju konkursu. Apskritai Institucija pažymi, jog taikant tinkamą konkurso tvarką paprastai užtikrinama, kad su sudaroma sutartimi nebūtų susijusi jokia pagalba. Tam tikromis aplinkybėmis valdžios institucijos turi turėti galimybę panaikinti konkurso tvarkos pagrindu sudarytas viešųjų paslaugų sutartis ir vietoj jų sudaryti naują viešosios paslaugos sutartį, susijusią su valstybės pagalba. Tačiau šiuo atveju Norvegijos institucijos pirmenybę teikė ne tokiam požiūriui. Kaip minėta, trijų priemonių forma išmokėtos kompensacijos suma nebuvo suteikta skaidriai konkurso sąlygomis – tai buvo dvišalių pakartotinių derybų, surengtų praėjus keleriems metams nuo sutarties sudarymo, rezultatas.

Skirdamos pagalbą kompensacijos už viešąją paslaugą forma, Norvegijos institucijos turi užtikrinti, kad ta pagalba derėtų su tokia pagalba taikomomis taisyklėmis. Svarbu, kad tais atvejais, kai įmonė, kuriai skiriama pagalba, verčiasi veikla, nepatenkanti į viešosios paslaugos sritį, komercinei veiklai būtų priskiriama atitinkama nustatytųjų sąnaudų, kurios yra bendros abiejų rūšių veiklai, dalis (⁷⁴).

3.2. Kompensacijos už viešąją paslaugą suma

Kaip matyti iš Norvegijos institucijų pateiktų paaiškinimų, šiomis trimis priemonėmis siekta *Hurtigruten* skirti kompensaciją už: i) naujas sąnaudas, susijusias su NOx mokesčio, kuris susijęs su viešosios paslaugos teikimu, įvedimu, ir ii) bendrą išteklių veiksmų sąnaudų, susijusių su viešosios paslaugos teikimu, padidėjimą. Institucija laikosi nuomonės, jog Norvegijos institucijų požiūris į sąnaudų paskirstymą neįrodo, kad dėl šių trijų priemonių neatsiranda kompensacijos už viešąją paslaugą permokos.

3.2.1. Nenuoseklus požiūris į nustatytąsias bendras sąnaudas

Jeigu viešosios paslaugos teikėjai, be viešosios paslaugos, verčiasi ir komercine veikla, komercinei veiklai paprastai turi būti priskiriama proporcinga nustatytųjų bendrų sąnaudų dalis (⁷⁵). Kompensacijos už viešąją paslaugą gairėse nustatyta:

„Sąnaudos, į kurias turi būti atsižvelgiama, yra visos sąnaudos, susidariusios teikiant visuotinės ekonominės svarbos paslaugas. Jei konkrečios įmonės veikla apsiriboja visuotinės ekonominės svarbos paslaugų teikimu, gali būti atsižvelgiama į visas įmonės sąnaudas. Jei įmonė užsiima veikla, nesusijusia su visuotinės ekonominės svarbos paslaugų teikimu, gali būti atsižvelgiama tik į su visuotinės ekonominės svarbos paslaugų teikimu susijusias sąnaudas. Sąnaudos, susijusios su visuotinės ekonominės svarbos paslaugų

teikimu, gali apimti visas kintamąsias sąnaudas, atsirandančias teikiant visuotinės ekonominės svarbos paslaugas, atitinkamą pastoviųjų sąnaudų dalį, kuri yra bendra visuotinės ekonominės svarbos paslaugoms ir kitai veiklai, ir tinkamą nuosavo kapitalo, susijusio su visuotinės ekonominės svarbos paslaugomis, grąžą“ (⁷⁶).

Nukrypimas nuo šio principo gali būti pateisinamas tik išimtinėmis aplinkybėmis; Institucijos gairėse dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo viešųjų paslaugų transliavimui nustatyta, kad bendrųjų sąnaudų paskirstymas tarp viešosios paslaugos veiklos ir kitų rūšių veiklos nėra privalomas, kai sąnaudų atskyrimas negali būti atliktas „prasmingai“ (⁷⁷). Tačiau tais atvejais grynasis pelnas, gaunamas iš veiklos, kuri nepriklauso viešosios paslaugos sričiai ir kurios sąnaudos bendros ir su viešąja paslauga susijusiam įsipareigojimui, turi būti priskiriamas viešosios paslaugos veiklai (⁷⁸). Institucija nemato, kad *Hurtigruten* būtų tokioje išskirtinėje padėtyje. Net jei būtų galima įrodinėti, kad ne visada gali būti paprasta atskirti nustatytąsias bendras *Hurtigruten* veiklos, kuri priklauso viešosios paslaugos sričiai ir jai nepriklauso, sąnaudas, atskirti, pvz., pajamas, gaunamas iš šių dviejų rūšių veiklos apyvartos, iš tiesų yra įmanoma (⁷⁹).

Remdamasi šiuo pagrindu, Institucija daro išvadą, kad šiuo atveju taikomas bendrai taikytinas sąnaudų paskirstymo principas. Todėl Institucija negali sutikti su požiūriu, kurio laikomasi pagal PWC ataskaitoje nustatytą trečiąjį metodą, pagal kurį *Hurtigruten* viešosios paslaugos teikimo veikla neskiriama nuo komercinės veiklos.

Nors *Hurtigruten* verčiasi veikla, kuri nepriklauso viešosios paslaugos teikimo sričiai, trijose ataskaitose nėra nuosekliai atsižvelgiama į tai, kad komercinei veiklai turi būti priskiriama proporcinga nustatytųjų sąnaudų, kurios bendros viešosios paslaugos ir komercinei veiklai, dalis, kaip reikalaujama pagal minėtą teismo praktiką.

Ataskaitose visos tokios kelioms kategorijoms priklausančios sąnaudos priskiriamos viešajai paslaugai (pvz., uosto rinkliavos, priežiūros sąnaudos, kuro sąnaudos (atėmus kiekį, suvartotą veiklai Geirangerio fiorde)), ir neatrodo, kad kitų kategorijų nustatytosios bendros sąnaudos (nors jos ir nėra visos priskiriamos viešajai paslaugai) būtų paskirstomos pagal su viešąja paslauga susijusio įsipareigojimo ir komercinės veiklos proporcingas dalis (viešajai paslaugai tenka 90 % NOx sąnaudų, susijusių su kuro vartojimu) (⁸⁰).

(⁷⁶) Pirmieji keturi Kompensacijos už viešąją paslaugą gairių 15 punkto sakiniai.

(⁷⁷) Institucijos gairių dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo viešųjų paslaugų transliavimui (žr. OL L 124, 2012 5 11, p. 40, ir EEE priedą Nr. 26, 2012 5 11, p. 1 – jas taip pat galima rasti interneto svetainėje <http://www.eftasurv.int/media/state-aid-guidelines/Part-IV—The-application-of-the-state-aid-rules-to-public-service-broadcasting.pdf>) 66–67 punktai.

(⁷⁸) *Ibid.*, 67 punktas.

(⁷⁹) Su šiuo požiūriu Teismas sutiko 1997 m. vasario 27 d. sprendimo *Fédération française des sociétés d'assurances (FFSA) prieš Komisiją*, T-106/95, Rink. p. II-229, 105 punkte.

(⁸⁰) Du pirmieji PWC ataskaitoje nustatyti metodai (žr. pagrindinę medžiagą, 2007 m. rugšėjo 27 d. dokumentą *Hurtigruteavtalen – økonomiske beregninger*), pirmoji BDO ataskaita, p. 11–21, ir antroji BDO ataskaita, p. 5–11.

(⁷³) Sprendimo Nr. 325/10/COL II.3 skirsnis.

(⁷⁴) Žr. 2003 m. liepos 3 d. sprendimo *Chronopost*, C-83/01 P, C-93/01 P ir C-94/01 P, Rink. p. I-6993, 40 punktą. Taip pat žr. Kompensacijos už viešąją paslaugą gairių 15 punktą.

(⁷⁵) Žr. 2003 m. liepos 3 d. sprendimo *Chronopost*, C-83/01 P, C-93/01 P ir C-94/01 P, Rink. p. I-6993, 40 punktą.

Dėl nepakankamo nustatytųjų bendrų sąnaudų paskirstymo Institucija negali daryti išvados, kad pagal pirmuosius du PWC ataskaitoje nustatytus metodus ar dviejose BDO ataskaitose įrodoma, jog šios trys priemonės nėra susijusios su kompensacijos už viešąją paslaugą permoka.

Apibendrinama, atsižvelgdama į apibūdintą nenuoseklų požiūrį į nustatytąsias bendras sąnaudas, Institucija daro išvadą, kad nė vienu iš trijų PWC ataskaitoje nustatytų metodų ir nė vienu iš dviejose BDO ataskaitose nustatytų metodų bendros sąnaudos nėra tinkamai paskirstomos viešosios paslaugos ir komercinei veiklai taip, kad būtų atsižvelgiama tik į sąnaudas, susijusias su visuotinės ekonominės svarbos paslauga. Taigi negali būti įrodyta, kad šios trys priemonės nėra susijusios su kompensacijos už viešąją paslaugą permoka.

3.2.2. Netaikomas apskaitos atskyrimas

Nors *Hurtigruten* vykdo veiklą, kuri nepriklauso viešosios paslaugos sričiai, ji netvarkė atskiros viešųjų paslaugų ir kitos veiklos apskaitos⁽⁸¹⁾. Taigi galima nustatyti, kad esminė būtina skaidrios kompensacijos už viešąją paslaugą sistemos sąlyga neužtikrinama⁽⁸²⁾.

3.2.3. Remiamasi nereprezentatyviomis hipotetinėmis sąnaudomis ir pajamomis, kai žinomos tikrosios sąnaudos ir pajamos

Kaip pagrindas kompensacijos sumai apskaičiuoti turėtų būti naudojamos faktinės *Hurtigruten* sąnaudos ir pajamos.

Pirma, Institucija pažymi, kad PWC ataskaitoje ir antroje BDO ataskaitoje viešosios paslaugos teikimo sąnaudos apskaičiuojamos remiantis sąnaudomis ir pajamomis, susijusiomis su hipotetinio būtiniausio laivyno eksploatavimu⁽⁸³⁾. Norvegijos institucijos, atrodo, pateisina tai, kad bendros išlaidos nepriskiriamos viešosios paslaugos sričiai nepriklausančiai veiklai, nes pabrėžia, kad apskaičiavimai pagrįsti ne faktinėmis viso *Hurtigruten* laivyno eksploatavimo sąnaudomis ir pajamomis, o MS *Narvik* arba MS *Vesterålen* sąnaudomis ir pelnu. Atrodo, jog šiuo argumentu norima pasakyti, kad tuo atveju, kai viešosios paslaugos teikimo sąnaudos apskaičiuojamos remiantis tik sąnaudomis, susijusiomis su hipotetinio „būtiniausio laivyno“ eksploatavimu,

⁽⁸¹⁾ Žr. PWC ataskaitos 2007 m. rugsėjo 27 d. pagrindinį dokumentą *Hurtigruteavtalen – økonomiske beregninger*, p. 3, pirmąją BDO ataskaitą, p. 7 (abu dok. Nr. 514420), ir antrąją BDO ataskaitą, p. 4 (dok. Nr. 571486).

⁽⁸²⁾ Žr. Institucijos jūrų transporto gairių 2 skirsnio 2 dalį: „Valstybės pagalba visada turi būti <...> skiriama skaidriai.“ Taip pat žr. Kompensacijos už viešąją paslaugą gairių 18 punktą: „Kai įmonė vykdo veiklą, kuri priskiriama visuotinės ekonominės svarbos paslaugoms, bei joms nepriskiriamą veiklą, vidaus sąskaitose turi būti atskirai pateiktos su visuotinės ekonominės svarbos paslaugomis ir su kitomis paslaugomis susijusios sąnaudos ir pajamos bei nurodyti sąnaudų ir pajamų paskirstymo kriterijai.“

⁽⁸³⁾ T. y. apskaičiavimai pagrįsti MS *Narvik* (pirmoji PWC ataskaitoje nustatyta alternatyva, 2007 m. rugsėjo 27 d. dokumentas *Hurtigruteavtalen – økonomiske beregninger* (dok. Nr. 514420, p. 57) arba MS *Vesterålen* (antroji BDO ataskaita (dok. Nr. 571486) p. 4).

kurio sąnaudos greičiausiai yra mažesnės nei faktinio *Hurtigruten* laivyno eksploatavimo sąnaudos, kompensacija neviršys faktinių sąnaudų, patirtų teikiant viešąją paslaugą.

Tačiau taikant šį metodą neatsižvelgiama į tai, kad veiklai, kuri nepriklauso viešosios paslaugos sričiai, turi būti priskirta proporcinga bendrų sąnaudų dalis. Institucija mano, kad faktinio laivyno ir hipotetinio būtiniausio laivyno viešosios paslaugos veiklos ir veiklos, kuri nepriklauso viešosios paslaugos sričiai, santykis nebus vienodas. „Būtiniausio laivyno“ metodas, kaip matyti iš pavadinimo, pagrįstas būtiniausių pajėgumų laivynu. Labiausiai tikėtina, kad faktinio (didesnio pajėgumo) laivyno veiklos, kuri nepriklauso viešosios paslaugos sričiai, mastas bus didesnis nei hipotetinio būtiniausio laivyno. Tokiu atveju veiklai, kuri nepriklauso viešosios paslaugos sričiai, turėtų būti priskiriama didesnė nustatytųjų bendrų sąnaudų dalis.

Šiuo pagrindu Institucija atmeta argumentą, jog apskaičiavimai, susiję su hipotetiniu būtiniausiu laivynu, įrodo, kad *Hurtigruten* nesuteikta kompensacijos permoka.

Antra, atliekant kompensacijos už viešosios paslaugos teikimą *ex-post* apskaičiavimą, kaip viešosios paslaugos teikimo sąnaudų apskaičiavimo pagrindas turi būti naudojamos faktinės sąnaudos kurui. Norvegijos institucijos negali paprasčiausiai nepaisyti *Hurtigruten* rizikos draudimo veiklos, nes kiekvieną kartą, kai rizikos draudimo veikla bus sėkminga, galėtų atsirasti kompensacijos permoka (nes dėl rizikos draudimo užtikrinama mažesnė kaina).

Trečia, Institucija neturi pagrindo manyti, kad Norvegijos institucijos negali sužinoti faktinių *Hurtigruten* sąnaudų ir pajamų; iš esmės atrodo, kad PWC ataskaitoje nustatytas antrasis metodas ir pirmoji BDO ataskaita pagrįsti faktinio laivyno sąnaudomis. Kaip pažymėta, apskaičiuojant viešosios paslaugos sąnaudas svarbios faktinės ir reprezentatyvios sąnaudos. Nereprezentatyvių hipotetinių sąnaudų vertinimas to nepakeičia.

3.2.4. Išvada

Dėl atskiros su viešosios paslaugos teikimu susijusios veiklos ir kitos komercinės veiklos apskaitos nebuvimo, nenuoseklus požiūris į išlaidų paskirstymą taikymo ir rėmimosi nereprezentatyviomis hipotetinėmis (ir faktiškai nepatirtomis) sąnaudomis Institucija negali daryti išvados, kad šios trys priemonės nėra susijusios su jokia kompensacijos permoka. Šiuo pagrindu Institucija daro išvadą, kad šios trys priemonės negali būti kompensacija už viešąją paslaugą, kuri derėtų suEEE susitarimo veikimu remiantis to susitarimo 59 straipsnio 2 dalimi.

3.3. Priemonių derėjimas kaip „neatidėliotinių priemonių“ ar restruktūrizavimo pagalbos

Institucija primena, kad tiesioginė pagalba, kuria siekiama padengti veiklos nuostolius, paprastai nedera suEEE susitarimo veikimu.

Šiame sprendime nagrinėjama papildoma kompensacija padengia su kasdiene *Hurtigruten* veikla susijusias sąnaudas, priemonės turi būti vertinamos kaip veiklos pagalba ⁽⁸⁴⁾.

Išimtiniais atvejais, jei tenkinamos EEE susitarimo leidžiančiose nukrypti nuostatose nustatytos sąlygos, tokia veiklos pagalba gali būti patvirtinta. Tokios išimtys nustatytos EEE susitarimo 61 straipsnio 3 dalyje. Atsakyme į sprendimą pradėti procedūrą Norvegijos institucijos rėmėsi išimtimi pagal 61 straipsnio 3 dalies c punktą bei Sanavimo ir restruktūrizavimo gaires. Tai bus įvertinta toliau, bet pirmiausia Institucija įvertins Norvegijos institucijų teiginį dėl „neatidėliotinių priemonių“.

3.3.1. Neatidėliotinos priemonės pagal EEE susitarimo 61 straipsnio 3 dalies b punktą arba sanavimo priemonė pagal EEE susitarimo 61 straipsnio 3 dalies c punktą

Norvegijos institucijos paminėjo *Hurtigruten* finansinę padėtį 2008 m. ir gresiančią galimybę, jog *Hurtigruten* nutrauktų sutartį, kad išvengtų bankroto. Norvegijos institucijų teigimu, šios aplinkybės privertė jas imtis neatidėliotinių priemonių, kad būtų užtikrintas tolesnis paslaugos teikimas. Norvegijos institucijos įrodinėja, kad neatidėliotinos priemonės gali būti laikomos teisėtomis siekiant užtikrinti tolesnį paslaugos teikimą. Tačiau institucijos nesirėmė EEE susitarimo 61 straipsnio 3 dalyje ar kurioje nors kitoje to susitarimo nuostatoje nustatyta išimtimi. Institucijos nuomone, šis argumentas negali būti vertinamas kaip sanavimo pagalba pagal 61 straipsnio 3 dalies c punktą bei Sanavimo ir restruktūrizavimo gaires, nes pagal gaires sanavimo pagalba savo pobūdžiu yra laikina ir atšaukiama. Šios trys priemonės tokios nėra.

Be to, Institucija išnagrinėjo, ar Norvegijos institucijų apibūdinta padėtis galėtų būti laikoma dideliais sutrikimais, kaip apibrėžta 61 straipsnio 3 dalies b punkte (nors Norvegijos institucijos tuo nesirėmė), taigi pagalba galėtų būti laikoma derančia.

Iš teismo praktikos aiškiai matyti, kad EEE susitarimo 61 straipsnio 3 dalies b punkte nustatyta išimtis turi būti taikoma griežtai ir ja turi būti siekiama atitaisyti visos valstybės narės ekonomikos sutrikimus (o ne vieno sektoriaus ar regiono) ⁽⁸⁵⁾.

Norvegijos institucijų pateiktoje informacijoje nepateikiama nieko, kas rodytų, jog pagalba siekta atitaisyti visos Norvegijos

ekonomikos sutrikimus. Net ir blogiausiu atveju, jeigu *Hurtigruten* nustotų teikti paslaugą ir valstybė būtų priversta pasirašyti naują sutartį dėl viso maršruto ar jo dalių, laikinas šios transporto paslaugos teikimo nutūkimas negali būti laikomas dideliu visos Norvegijos ekonomikos sutrikimu, net ir atsižvelgiant į kultūrinę, socialinę ir ekonominę *Hurtigruten* paslaugos svarbą.

Taigi Institucija nemano, kad leidžianti nukrypti nuostata pagal 61 straipsnio 3 dalies b punktą šiuo atveju būtų taikytina. Tačiau Institucija šį Norvegijos institucijų pateiktą argumentą toliau įvertins ir pagal EEE susitarimo 61 straipsnio 3 dalies c punktą.

3.3.2. Restruktūrizavimo priemonės pagal EEE susitarimo 61 straipsnio 3 dalies c punktą

Norvegijos institucijos rėmėsi EEE susitarimo 61 straipsnio 3 dalies c punkte nustatyta išimtimi ir įrodinėjo, kad valstybės intervencija yra restruktūrizavimo pagalba.

Norvegijos institucijos išdėstė savo nuomonę, kad gali būti tenkinami esminiai restruktūrizavimo pagalbos kriterijai, nustatyti Institucijos sanavimo ir restruktūrizavimo gairėse. Institucijos tvirtina, kad *Hurtigruten* buvo ir tebėra svarbi įmonė pagal Sanavimo ir restruktūrizavimo gairių 1 skirsnio 7 dalį ir kad ji buvo sunkumus patirianti įmonė, kaip apibrėžta tose pačiose gairėse ⁽⁸⁶⁾.

Pagal bendrąją Sanavimo ir restruktūrizavimo gairių principą restruktūrizavimo pagalbą skirti leidžiama tik tomis aplinkybėmis, kuriomis bet kokius konkurencijos iškraipymus atsvers nauda, gauta įmonei išlikus. Leidimas bus suteiktas tik tuo atveju, jeigu atitinkamos griežtos sąlygos, įskaitant šias: i) pagalbos suteikimo sąlyga turi būti restruktūrizavimo plano, pagal kurį per pagrįstą laikotarpį atkuriamas ilgalaikis įmonės gyvybingumas, igyvendinimas; ii) pagalbos gavėjas turi finansuoti didelę savo restruktūrizavimo sąnaudų dalį (bent 50 % didelių įmonių atveju); iii) turi būti imtasi kompensacinių priemonių, kad būtų išvengta arba sumažinta konkurencijos iškraipymo rizika (turto pardavimas, pajėgumų ar dalyvavimo rinkoje sumažinimas ir t. t.); iv) pagalbos dydis turi būti apribotas griežtu minimumu; v) restruktūrizavimo planas turi būti įgyvendintas visas ir vi) Institucija turi gauti reguliarias atitinkamos ELPA valstybės ataskaitas, kad turėtų galimybę įsitikinti, jog restruktūrizavimo planas tinkamai įgyvendinamas.

Institucijos nuomone, šios trys priemonės neatitinka Sanavimo ir restruktūrizavimo gairių 3.2.2 skirsnyje nustatytų sąlygų,

⁽⁸⁴⁾ 1995 m. birželio 8 d. sprendimo *Siemens SA prieš Komisiją*, T-459/93, Rink. p. II-1675, 76 ir 77 punktai.

⁽⁸⁵⁾ Plg. su 1999 m. gruodžio 15 d. sprendimo *Freistaat Sachsen ir Volkswagen AG prieš Komisiją*, T-132/96 ir T-143/96, Rink. p. II-3663, 167 punktu. Laikytasi Komisijos sprendimo byloje C-47/1996, *Crédit Lyonnais*, (OL L 221, 1998 8 8, p. 28, 10.1 punkte), Komisijos sprendimo byloje C 28/02, *Bankgesellschaft Berlin* (OL L 116, 2005 5 4, p. 1, 153 ir paskesniuose punktuose) ir Komisijos sprendimo byloje C 50/06, *BAWAG* (166 punkte). Žr. 2007 m. gruodžio 5 d. Komisijos sprendimą byloje NN 70/07, *Northern Rock* (OL C 43, 2008 2 16, p. 1), 2008 m. balandžio 30 d. Komisijos sprendimą byloje NN 25/08, *Sanavimo pagalba WestLB* (OL C 189, 2008 7 26, p. 3), 2008 m. birželio 4 d. Komisijos sprendimą byloje C 9/08, *SachsenLB* (OL C 71, 2008 3 18, p. 14).

⁽⁸⁶⁾ Žr. Sanavimo ir restruktūrizavimo gairių 32 ir 8–12 punktus.

kuriomis leidžiama teikti pagalbą. Pirma, pagalbos suteikimo sąlyga turi būti restruktūrizavimo plano⁽⁸⁷⁾, apie kurį turėtų būti pranešta Institucijai ir kurį Institucija turėtų patvirtinti⁽⁸⁸⁾, įgyvendinimas. Norvegijos institucijos restruktūrizavimo plano Institucijai nepateikė, nors derybos su *Hurtigruten* buvo surengtos taikant susitarimo 8 straipsnį.

Kaip patvirtina teismo praktika⁽⁸⁹⁾, suteikdama pagalbą, valstybė turi turėti patikimą restruktūrizavimo planą ir juo remtis. Institucija abejoja, ar valstybės mokamo atlygio patikslinimas yra restruktūrizavimo pagalba ir ar Norvegijos institucijų pateikta informacija apie reorganizaciją ir reformą, kurias *Hurtigruten* įgyvendino daugiausia 2008 m. finansiniams sunkumams išspręsti, gali būti laikoma restruktūrizavimo planu, kaip apibrėžta Sanavimo ir restruktūrizavimo gairėse.

Institucija taip pat nemato sąsajos tarp papildomų mokėjimų, dėl kurių *Hurtigruten* ir valstybė susitarė taikydamos *Hurtigruten* susitarimo dėl viešosios paslaugos teikimo 8 straipsnį, sumos ir įmonės restruktūrizavimo sąnaudų.

Institucijai nepateikta jokios informacijos, rodančios, kad *Hurtigruten* restruktūrizavimas buvo viena iš pagalbos priemonių skyrimo sąlygų. Priešingai, 2008 m. lapkričio 5 d. Norvegijos institucijų pasirašytame rašte joks restruktūrizavimo ar restruktūrizavimo planas neminimas. Tas pats taikoma ir papildomam susitarimui, kurį atitinkamai 2009 m. liepos 8 d. ir rugpjūčio 19 d. pasirašė Norvegijos institucijos ir *Hurtigruten*; tai veikiau patvirtina, kad prie pradinės sutarties dėl viešosios paslaugos teikimo, kuri sudaryta 2004 m., skiriama papildoma kompensacija ir nedaroma jokios nuorodos į tai, kad mokėjimai yra restruktūrizavimo pagalba. Be to, 2008 m. gruodžio mėn. Norvegijos parlamentui leidus skirti pagalbą, nepateikta jokios nuorodos į tai, kad tai yra *Hurtigruten* restruktūrizavimo dalis⁽⁹⁰⁾. Galiausiai atrodo, kad 2009 m. sausio 9 d. *Hurtigruten* raštas bankams⁽⁹¹⁾, kuriame minimas „išsamus restruktūrizavimo planas“, Norvegijos institucijoms nebuvo pateiktas, o net jei jis ir būtų pateiktas, priimdamos sprendimą suteikti pagalbą institucijos to rašto neturėjo, nes jis buvo parengtas jau priėmus sprendimą suteikti pagalbą. Be to, nei kuriame nors iš dviejų *Hurtigruten* teisininkų parengtų memorandumų, nei paskesniuose Norvegijos institucijų pateiktuose dokumentuose nepatvirtinama išvada, kad institucijos, 2008 m. priimdamos sprendimą dėl šių trijų priemonių, turėjo restruktūrizavimo planą.

⁽⁸⁷⁾ Žr. Sanavimo ir restruktūrizavimo gairių 33 punktą. *Hurtigruten* nėra MVL.

⁽⁸⁸⁾ Sanavimo ir restruktūrizavimo gairių 34 punktas.

⁽⁸⁹⁾ 2001 m. kovo 22 d. sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, C-17/99, Rink. p. I-2481, 46 punktas ir 1994 m. rugsėjo 14 d. sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-278/92, C-279/92 ir C-280/92, Rink. p. I-4103, 67 punktas.

⁽⁹⁰⁾ 2008 m. lapkričio 14 d. St.prp. Nr. 24 (2008–2009 m.) ir 2008 m. gruodžio 4 d. Innst. S. Nr. 92 (2008–2009 m.).

⁽⁹¹⁾ Minima 2010 m. kovo 8 d. Norvegijos institucijų rašto (dok. Nr. 549465) p. 9.

Taigi iš Norvegijos institucijų nagrinėjamu atveju pateiktos informacijos, atrodo, matyti, kad 2008 m. nustatydamas tris priemones valstybė neatsižvelgė į jokių restruktūrizavimo sumetimų ir jai rūpėjo tik padengti papildomas sąnaudas, susijusias su viešosios paslaugos išipareigojimo vykdymu⁽⁹²⁾.

Institucija laikosi nuomonės, kad materialus restruktūrizavimo plano egzistavimas tuo metu, kai ELPA valstybė suteikia pagalbą, yra būtina Sanavimo ir restruktūrizavimo gairių taikymo sąlyga. „Kai buvo suteikta ginčijama pagalba“, pagalbą suteikianti ELPA valstybė turi turėti „restruktūrizavimo planą, atitinkantį [Sanavimo ir restruktūrizavimo gairių] reikalavimus“⁽⁹³⁾.

Pagal Sanavimo ir restruktūrizavimo gaires, jeigu trys priemonės būtų nustatytos kaip restruktūrizavimo pagalba, Norvegijos institucijos *Hurtigruten* restruktūrizavimo planą būtų privalėjusios turėti vėliausiai 2008 m. gruodžio mėn., kai sumokėjo 125 mln. NOK. Iš Norvegijos institucijų pateiktos informacijos nematyti, kad Norvegijos institucijos turėjo galimybę patikrinti, ar restruktūrizavimo planas gyvybingas ir ar jis pagrįstas realiomis prielaidomis, kaip reikalaujama pagal Sanavimo ir restruktūrizavimo gaires. Taigi Institucija daro išvadą, kad pagalba *Hurtigruten* buvo suteikta Norvegijos institucijoms neturint įmonės restruktūrizavimo plano.

Nesant sąsajos tarp šiame sprendime nustatytų pagalbos priemonių ir gyvybingo restruktūrizavimo plano, už kurį atitinkama ELPA valstybė prisiimtų atsakomybę⁽⁹⁴⁾, Sanavimo ir restruktūrizavimo gairėse nustatytos sąlygos šiuo atveju nėra tenkinamos.

Be to, pagal sanavimo ir restruktūrizavimo gairių 2.2 skirsnį restruktūrizavimas turi būti pagrįstas įvykdomu, nuosekliu ir tolimą ateitį numatančiu planu atkurti ilgalaikį įmonės gyvybingumą. Restruktūrizavimo operacijos negali apsiriboti patirtimis nuostoliams padengti skirta finansine pagalba, nesprendžiant tokių nuostolių atsiradimo priežasčių.

Kaip apibūdinta I.5.2 skirsnyje, Norvegijos institucijos pateikė informaciją apie tobulinimo programą, kuri sudaryta iš keturių punktų ir pristatyta 2008 m. gegužės 15 d. įvykusiame *Hurtigruten* metiniame visuotiniame susirinkime (pajamų didinimas, skolos mažinimas, sąnaudų mažinimas ir nauji bei didesni mokėjimai už viešosios paslaugos teikimą), o 2009 m. vasario mėn. ji papildyta penktuoju punktu dėl finansinio restruktūrizavimo.

⁽⁹²⁾ Iš Norvegijos institucijų pateiktos informacijos akivaizdžiai matyti, kad 2008 m. jų išipareigojimas skirti papildomą kompensaciją nebuvo susietas su *Hurtigruten* restruktūrizavimo sąlyga.

⁽⁹³⁾ Žr. 2001 m. kovo 22 d. sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, C-17/99, Rink. p. I-2481, 46 punktą.

⁽⁹⁴⁾ Žr. Sanavimo ir restruktūrizavimo gairių 33 ir 34 punktus.

Norvegijos institucijos prašo du 2009 m. kovo 23 d. ir 2010 m. vasario 24 d. *Hurtigruten* teisininkų parengtus memorandumus su priedais laikyti įmonės restruktūrizavimo planu. Institucija pažymi, kad pateikti dokumentai neatitinka Sanavimo ir restruktūrizavimo gairėse nustatytų sąlygų. Visų pirma juose nėra išsamiau apibūdinamos aplinkybės, dėl kurių įmonė pateko į sunkią padėtį ir kurių pagrindų būtų galima vertinti pagalbos priemonių tinkamumą, o memorandumuose nepateikiamas pagal gaires reikalaujamas rinkos tyrimas. Atsižvelgdama į bendrus konkurencijos rūpesčius ir griežtas pagalbos tvirtinimo sąlygas pagal Sanavimo ir restruktūrizavimo gaires, Institucija daro išvadą, kad pagalbos priemonės pagal EEE susitarimo 61 straipsnio 3 dalies c punktą ir Sanavimo ir restruktūrizavimo gaires yra nederančios.

Papildomai Norvegijos institucijos išreiškė nuomonę, jog Institucija turėtų atsižvelgti į tai, kad *Hurtigruten* jūrų transporto paslaugos daugiausia teikiamos remiamose vietovėse.

Sanavimo ir restruktūrizavimo gairių 3.2.3 skirsnio 55 punkte numatoma, kad Institucija, vertindama restruktūrizavimo pagalbos teikimą remiamose vietovėse, atsižvelgia į regioninio vystymosi poreikius ir taiko ne tokias griežtas sąlygas dėl kompensacinių priemonių įgyvendinimo ir pagalbos gavėjo indėlio dydžio. *Hurtigruten* pristatytame restruktūrizavimo plane tokių kompensacinių priemonių nenumatyta⁽⁹⁵⁾ ir Norvegijos institucijos nepateikė jokių argumentų, kaip ši gairių nuostata šiuo atveju galėtų pateisinti mažesnę nuosavą indėlį į restruktūrizavimą, todėl Institucija šį argumentą atmeta.

4. IŠVADA DĖL DERĖJIMO

Remdamasi pateiktu vertinimu, Institucija laikosi nuomonės, kad trys priemonės nederą su EEE susitarimo valstybės pagalbos taisyklėmis.

5. SUSIGRAŽINIMAS

Pagal EEE susitarimą ir nusistovėjusią Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką Institucija turi teisę nuspręsti, kad atitinkama valstybė turi panaikinti pagalbą⁽⁹⁶⁾, kuri, kaip nustatyta, nederą su EEE susitarimo veikimu, arba ją pakeisti. Teismas taip pat nuolat laikėsi nuomonės, kad valstybės įpareigojimu panaikinti pagalbą, kurią Europos Komisija laiko nederančia su vidaus

rinka, siekiama atkurti ankstesnę padėtį⁽⁹⁷⁾. Šiuo atžvilgiu Teismas yra nustatęs, kad tas tikslas pasiekiamas, kai gavėjas grąžina paskyrus neteisėtą pagalbą suteiktas sumas, taigi netenka turėto pranašumo prieš savo konkurentus rinkoje ir yra atkuriamą iki pagalbos mokėjimo buvusi padėtis⁽⁹⁸⁾.

Dėl išdėstytų priežasčių Institucija laikosi nuomonės, kad dėl šių trijų priemonių gali būti suteikta kompensacijos už viešosios paslaugos įsipareigojimą permoka, kuri yra valstybės pagalba, nederanti su EEE susitarimo veikimu. Apie šias priemones Institucijai nebuvo pranešta, taigi pagal 3 protokolo II dalies 14 straipsnį Institucija turi nuspręsti, kad neteisėta pagalba, kuri nederą su valstybės pagalbos taisyklėmis pagal EEE susitarimą, iš gavėjų turi būti susigrąžinta.

Reikalaujama susigrąžinti pagalbą, Institucija turi paisyti bendro proporcingumo principo⁽⁹⁹⁾. Remdamasi susigrąžinimo tikslu ir proporcingumo principu, Institucija pareikalaus sugrąžinti tik tą pagalbos dalį, kuri nederą su EEE susitarimo veikimu. Dalis mokėjimų, atliktų pagal šias tris priemones, gali būti laikomi derančiais kaip kompensacija už įsipareigojimą teikti viešąją paslaugą. Taigi susigrąžinta turi būti tik ta pagal šias tris priemones atliktų mokėjimų dalis, kuri sudaro kompensacijos permoką.

Norvegijos institucijos raginamos pateikti išsamią ir tikslią informaciją apie *Hurtigruten* suteiktos kompensacijos permokos sumą. Siekiant nustatyti, kokia mokėjimų suma pagal EEE susitarimo 59 straipsnio 2 dalį gali būti laikoma derančia su tuo susitarimu kaip kompensacija už viešąją paslaugą, būtina tinkamai atsižvelgti į šioje srityje taikomus bendruosius principus, visų pirma į šiuos aspektus:

- i) būtina užtikrinti tinkamą viešosios paslaugos ir veiklos, kuri nepriklauso viešosios paslaugos sričiai, sąnaudų ir pajamų paskirstymą;
- ii) kompensacija už viešąją paslaugą negali dengti didesnės sumos nei proporcinga viešajai paslaugai ir veiklai, kuri nepriklauso viešosios paslaugos sričiai, bendrų nustatytųjų sąnaudų dalis, ir

⁽⁹⁵⁾ Atsakymo į sprendimą pradėti procedūrą (dok. Nr. 571486) 28 p. Norvegijos institucijos paminėjo antrojo *Hurtigruten* teisininkų parengto memorandumo (2010 m. vasario 24 d.), kuris pridėtas prie 2010 m. kovo 8 d. Norvegijos institucijų rašto Institucijai (dok. Nr. 549465), 3.2 skirsnį. Šiame memorandume paprasčiausiai išvardijami keli turto vienetai, veikla, kurią įmonė pardavė skoloms sumažinti, ir planai parduoti papildomo turto, tačiau, Institucijos nuomone, nepateikiama jokie patikimo plano nustatyti kompensacines priemones.

⁽⁹⁶⁾ 1973 m. liepos 12 d. sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-70/72, Rink. p. 813, 13 punktas.

⁽⁹⁷⁾ 1994 m. rugsėjo 14 d. sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-278/92, C-279/92 ir C-280/92, Rink. p. I-4103, 75 punktas.

⁽⁹⁸⁾ 1999 m. birželio 17 d. sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-75/97, Rink. p. I-3671, 64 ir 65 punktai. Žr. 2005 m. liepos 21 d. sprendimo *Fesil ir Finnsford, PIL ir kiti bei Norvegija prieš ELPA priežiūros instituciją*, E-5/04, E-6/04 ir E-7/04, ELPA teismo ataskaitos p. 121, 178 punktą ir 2002 m. kovo 7 d. sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-310/99, Rink. p. I-2289, 98 punktą. Taip pat žr. Institucijos neteisėtos ir nederančios pagalbos susigrąžinimo gairių (žr. OL L 105, 2011 4 21, p. 32, EEE priedą Nr. 23, 2011 4 21, p. 1), kurias galima rasti interneto svetainėje <http://www.efasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>, 2.2.1 skirsnį.

⁽⁹⁹⁾ Žr. 2005 m. liepos 21 d. sprendimo *Fesil ir Finnsford, PIL ir kiti bei Norvegija prieš ELPA priežiūros instituciją*, E-5/04, E-6/04 ir E-7/04, ELPA teismo ataskaitos p. 121, 178–181 punktus ir 1990 m. vasario 14 d. sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, 301/87, Rink. p. I-307, 61 punktą.

iii) kompensacijos už viešąją paslaugą apskaičiavimas negali būti grindžiamas nereprezentatyviomis hipotetinėmis sąnaudomis, kai tikrosios sąnaudos yra žinomos.

Šiomis aplinkybėmis svarbu priminti, kad pagal Kompensacijos už viešąją paslaugą gairių 22 punktą jokia kompensacijos permokos suma negali likti prieinama imonei remiantis tuo, kad ta pagalba būtų laikoma suderinama su EEE susitarimu pagal kitas nuostatas ar gaires, nebent tai būtų leista.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Papildomame susitarime nustatytos trys priemonės yra valstybės pagalba, kuri pagal EEE susitarimo 61 straipsnio 1 dalį nedera su EEE susitarimo veikimu tiek, kiek sudaro kompensacijos už viešąją paslaugą permokos formą.

2 straipsnis

Norvegijos institucijos imasi visų būtinų priemonių, kad susigrąžintų iš *Hurtigruten* 1 straipsnyje nurodytą ir *Hurtigruten* neteisėtai suteiktą pagalbą.

3 straipsnis

Lėšos susigrąžinamos nedelsiant pagal nacionalinės teisės procedūras, jeigu pagal jas leidžiama nedelsiant ir veiksmingai įvykdyti sprendimą. Į susigrąžintiną pagalbos sumą įtraukiamos palūkanos ir sudėtinės palūkanos, apskaičiuojamos nuo dienos, kai *Hurtigruten* gavo pagalbą, iki pagalbos susigrąžinimo dienos.

Palūkanos apskaičiuojamos remiantis ELPA priežiūros institucijos sprendimo Nr. 195/04/COL 9 straipsniu.

4 straipsnis

Iki 2011 m. rugpjūčio 30 d. Norvegija praneša Institucijai apie visą sumą (pagrindinę sumą ir susigrąžinimo palūkanas), kuri turi būti susigrąžinta iš pagalbos gavėjo, taip pat apie priemones, kurių planuojama imtis ar imtasi pagalbai susigrąžinti.

Iki 2011 m. spalio 30 d. Norvegija turi būti įgyvendinusi Institucijos sprendimą ir visiškai susigrąžinusi pagalbą.

5 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Norvegijos Karalystei.

6 straipsnis

Šis sprendimas autentiškas tik anglų kalba.

Priimta Briuselyje 2011 m. birželio 29 d.

ELPA priežiūros institucijos vardu

Per SANDERUD
Pirmininkas

Sabine MONAUNI-TÖMÖRDY
Kolėgijos narė

2012 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 200 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 310 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	840 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	100 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), skaitmeninis diskas, leidžiamas vieną kartą per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	200 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame skaitmeniniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Pardavimas ir prenumerata

Įvairių mokamų leidinių, tokių kaip *Europos Sąjungos oficialusis leidinys*, galima užsiprenumeruoti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT